

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvių“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand St.
Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ LIETUVIŲ

„Vienybė Lietuvių“
Išleina kas trečiadienį
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams:
Suvienuose Valstijose ir Kanadoje \$2.00
Europoje ir kitur \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užrašymo, ne nuo Naujo Mėto.
Apgarsinimų prekių klasifikite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand St.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 22. Brooklyn, N. Y., 2 d. Berželio (June) 1909 m. METAI XXIV

Iš ko kyla tarp mūsų konspiracijos.

„Koks aš baltas ir švarus, o koks jis juodas ir purvinas.“
Kasdieninė mūsų mintis.
Primitimas kam nors pra manyto prasikaltimo yra taip jau nemaž sniu prasikaltimu. Todėl visuomet, norint parodyti viešai kito netinkantį žmogščiui esybei pasielgimą, pirmu aisiai reikia tikrai patirti ir tik tą padarius apskelbti.
Patėmyju čia grįžiamam skaitytojui, kad šiūomi turiu sau už tikslą, — atskleisti už danglį nuo vieno pas Amerikda lietuvius skandalėlio, kuris da visai neseniai taip judino visuomenę ir tiek daug padarė triukšmo, nors viskas tas buvo paremta ant tuščų žodžių, viskas tas „milžiniškas“ bokštas buvo murytas be jokio pamato.
Dalykas štai kame.

Pereitų (1908) metų, lap kriėio pabaigoje, kaimelyj vadinamam Minersville. Jo vieno lietuviu vestuvių pasklidu paskalai, buk vienas lietuvis (J. Bekampis), LSS. kuopos narys, taipgi V. K. Komiteto narys, vestuvių laiku išsi vedęs vieną iš vietinių moteriškių — pravardės neminėsiu. — į laukus ir norėjęs ją priversti, grumdamas nušovimu iš revolverio, prie begėdiško darbo. Tas paskalas, ypė tarp vietinės socijalistų kuopos narių pagimėdė nemažą triukšmą, — nėra toks prievar tingas pasielgimas yra labai diskredituojančiu visą kuopą vietinių žmonių akyse, — žino ma, jei taip būtų buvę pasielgta ir paskui visų tylima. — Panašiai jei bent tik chuli ganai gali pasielgti.

Ačiū lietuvių abelnai greitam tikėjimui „ką vėjas sako“ — tas paskalas veikiai tapo priimta; kuopai pilnai kompetentiška ir tikra tiesa, be jokių telenių ir tikresnių ištirimų. Bet tuli vis-gi tuomi nepasigėdino. To dalyko geresniam ištirimui sušaukta nepaprastas susirinkimas. Pradėta visišs teis mas. Ir kas-g? Ve kas: tas girdeje nuo to, tas nuo to, tas nuo to ir taip in infinitum. Vienok ne taip, ne visai taip! Galas turėj būti surasta Radosi jau ir tam pačiam visi rinkime asmuo, kuris taipgi buvo dalyvavęsose vestuvėse; tas asmuo griežtai užgėdytojų paskaliu teisingumą. Pri rodė, kad minėtasis vaikas. J. Bekampis, kalbėjo greta sė dedamu, su ta moteriške, bet

nebuvo išėję pasivaikšiotų. Bet didžiomas vis-gi nepasika kinta nei tuomi paaiškinimu, — nors jau gana aišku susi rinkusiems buvo, jog visa ta nešvari „istorija“ — kieno — nors, gali but, ant keršto, prasima nymas. Nepasikakinta da ir delto, kad prie to paskalo da ir kitas paskalėlis buvo pri keršta, butent, jog tas pats vaikas belydėdamas iš vestu vų tulą merginą — ir tos pravardės neminėsiu — užklausęs jos ar ji jį myli ir priduręs tolydžio, kad jeigu pasakytų, jog nemyli, tai tuojau peršau tų. Ot del to, tečiaus labiau delei pirmutiniojo incidento, išrinkta iš dviejų asmenų kom misija, kuriai susirinkimo duota instrukcijos — nueiti pas žinomą jau moteriškę ir mer giną, ir pilnai apie tai patirti Beto, jeigu jos sutiktų eiti, tai užkviesti juodvi į socijalis tų kuopos mėnesinį susirinki mą.

Prišartino susirinkimų die nu. Susirinkimas pradėta ir varyta kuopos darbas iki pri eita prie minėtos komisijos raportų. Atsistojo vienas iš komisijos narių, kuris buvo paskirtas nueiti pas žinomą merginą ir trumpai, lakoniškai paaiškino, kad tiesa, jog mer gina prisizinosi, kad Bekampis ją palydėjęs iš vestuvių, bet apie priverstiną mylėti ir grasinimą nušovimu absoliu tškai neko nežinanti. Antra sis komisijos narys visai nes o jo, tečiaus ir jo buvo užklausta ką apie tai patyrė. Tas taip gi trumpai, lakoniškai, besi šyps damas paaiškino, jog ir ta moteriške (jo sesuo) netik ką nieko nežinanti, bet apie tai nei nesapnavu.

Gana bus to. Pasirodė vi sai aiškiai, jog viskas, nežinia kieno ir su kokiū tikslu, pra manyta.

Bet štai imu citatą iš p. F. J. Bagočiaus straipsnio „Ar soci jalistai nesutinka tarp savęs“, tilpusio „Lietuvos“ 52 num. 1908 m. Ve kaip jisai rašo apie tik-ką augščiau aprašytą tį dalyką: „...Ta pati ypata parodė savo dorą, nes su revol veriu rankoj nuo kito sutvėri mo bandė dorą atimt, ir ant greitųjų nudulkinio smiltis nuo padų. Dieve jam padėk ir vi siems mūsų draugams, kurie iškrypė iš kelio, kur-nors ra miai apsigyventi, apmąstyti, o gal pamatys savo klaidas ir sugriš į eiles tikrų kovotojų palikę visus barbariškus, nežmoniškus papročius (mano pab. Menkutis.) ir liks dorais

žmonėmis (mano pab. M.).“ Man rodos, kad apie B. Čiaus miuėtą dorą, — kas pagal mono nuomonę lyginasi tikrai nedo rybei, — kiekvienam gali buti aišku. Iš tikrų reikia uypa tinga dora žmogaus, kuris su tokiu tvirtu įsitikinimu viešai laikraštijoje kalbėtų apie tokį dalyką, ir tai netik netu redamas tikrų, bet be jokių faktų. Bet kam tie faktai, kam jie reikalingi, nes paka kas mums „mūsų“ logikos — paputė vėjas, ir tu pusk!... Stebėtis reikia, kokiū budu ta mūsų logika da ir tebesi taiko prie sveikatos; plakame męsu ja visus, — kaltas, ne kaltas, ties ar netiesas, tečiaus jeigu tik židliavo, tai jau še: logika, kur logika? —

Kaip matėme p. Bagočiaus augščiau aprašytas dalykas gana tamsus. Ir vien delto netu rejo rasti sau vietą nei vienam iš laikraščių. Vienok jis rado. Bet kad jisai rado, rod s. rei kia uz tai pakaltinti p. Šerną, „Lietuvos“ redaktorių, ir pakaltinti už tai, kam tokį tamsų dalykėlį leido patalpinti be causae cognitione. Jei tai būtų padaręs p. Šernas, tai nebutų reikėję talpinti. Mat nepaprastai ir tamsiausi dalykeliai randa sau vietą amerikietiškoj lietuvių laik raštjoj, tai, tur-but, daroma visuomenės labui, jos švieti mui. Todėl lai šisai atsitiki mas bus lietuviškų laikraščių redaktoriams, kaipo morališka lekeija, kad ateityj apsisaugo tų patį ir savo redaguoja mus laikraščius nuo tam pana šių dalykų. Jeigu apie pana šių dalykų prisieina per laik r. šį kalbėti, tai pirmutinė redaktoriaus pareiga tame at vėjį, — pareikalauti nuo auto riaus tikrų davadų: kur tas atsitiko ir ar gali kas-nors ki tas apė tai liudyti. Tuos da vadus surinkus sudėti į archi vą, o ne talpinti in flagranti be jokių davadų tokius tam sius dalykelius. Dabrgi, p. Bekampis gyveno Minersville je, o p. Bagočius Philadelphiaje. Čia reikia pastebėti: kodėl ne iš Minersvillės buvo pa duotas visuomenės žiniai tas „kriminališkas“ (sic!) aktas, tečiau- iš Philadelphiajos?

Bet, negana to, kad p. Bago čius išdrįo taip atvirai kalbė ti apie jam nežinomą dalyką, bet taipgi ir „Kovos“ redakto rius, p. J. Baltrušaitis vis nepaisėdamas kiek tamsiešos, maišo p. Bagočiaus sutaisytą tešlą ir lipina tą „milžinišką“ bokštą, kuriam vienok lemta

augriuti. Štai citata iš „Kovos“ 20 num. p. J. Baltrušai čio priesašo prie M. B. is straipsnio „Teror stai ir žmog žudziai, eksproprijatoriai ir piešikai“: „...LSS-goj da bar nėra tokių subjektų; vie nas buvo įsimalinęs, bet kaip žinoma (mano pabr. M.) nau jas jo kriminališkas (mano pabr. M.) pasikėymas iš sprukde iš mūsų organizacijos pirmiau, negu but buvęs. Pri verstas išeit iš jos eilių.“

Tai taip rašo visuomenės laikraščini redyti išrinktas as muo! Ar turi jis supratimą, kokią poziciją jis save pasta to? — nerikia klausti. Kad an gi p. Baltrušačio kalbama apie išsprukdymą iš LSS, tai rodos ir aš turiu lygią tiesą paminėti priežastį, delei kurių J. Bekampis iš socijalistų eilių ir komiteto rezignavo. Tėmy kit! — rezignavo. — Kaip tik tuo pačiu laiku, kada Minersvilleje iškilo augščiau apr. šy tas paskalas apie J. Bekampį, gavome — aš ir J. Bekampis laiškus iš Philadelphiajos, ku riuose buvo nurudom, jog Bekampis butinai turi persi kelti kitą vietą, nes, p. F. J. Bagočius aiškiai parodė bei išsitaręs, kad yra pasirijęs pa duoti į valdzios rankas, — jei pats neišstosias iš Sajungos, — vieną š LSS. narių, kuris esąs taip-gi V. K. nariu. Žino ma, Bekampis priėmė draugų patartį ir į antrą dieną, po laiškų gavimui, pasitraukė iš Minersvillės, tai-gi ir iš LSS. —

O to tur buti p. Bagočiui ir tereikėjo, idant parašyti, jog „nudulkinio smiltis nuo padų“. Bet tik ne dėl tos priežasties, kurią Bagočius apskelbė, tik delei p. B. Čiaus „rupesingn mo“. Ot tai tokios dėstis ir jų apsiroškimai turi sau pra dzą ir vietą mūsų pirmėvis koj, visuomenę idealizuojan čioj organizacijoj, Liet. Soc. Sajungoj. Taigi, p. J. Bal trušaiti — tas tat išsprukde J. Bekampį iš LSS, o ne kas ki tas, — kaip tamsta labai geis tum, kad butų.

Prie konkluzijos, pabraukęs prie J. Bekampio skundo absoliuto plenaria reikalauju visuomenės vardu: 1) nuo F. J. Bagočiaus, idant atšauktų per „Lietuvą“ savo žinios neteisingumą; 2) taip-gi tą tur padaryti J. Baltrušaitis per „Kovą“, LSS. organą.

Da priduriu — kadangi J. Bekampis, kaip ir kiekvienas revoliucionierius, dalyvavęs Rusijos 1905 m. revoliucijoj

turi slapstyti, ypač, kada ant jo kėsina, ir negali pats pareikalauti, kad tas butų atšauktas, tad aš pasi mu ant sa vęs tą „baisų“ jo „kriminališ ką prasizengimą“ ir da kartą pareikalauju griežto atšauki mo arba tikro prirodymo to, ką skelbė.

Tur buti galas paskalams arba, vice versa — tur zuti idealai. —

Menkutis.

Darbininko ir vargdienio išganymas.

(Užbaiga.)

Dešimts centų suėdytų kas dieną per 10 metų užauga su 4% ant \$445; 15 centų — ant \$668.18; 20c. — ant 890.99; 25 — ant \$1113.73 (gana pini gu nusipirkimui geros koloni jos lanko); 30 c. užauga ant \$1336.59; 40 c. — ant \$1782.16; 50 c. — ant \$2227.73. Nepėr didėnis pasidėdyjimms ner ką nei kalbet; šitė priro dymai yra maziems pasidėdy jimams, kokius darbininkai gali įstengt. Žinoma, ydant šitokie pasidėdyjimai butų ga limi, butinai reikalinga vi-ai iš sızadet alkoholių prietaisų, kuriuos darbininkai kasdien vartoja, kaipo gėralą. Atsiranda tokių filosofų, kurie skelbia, jog alkoholiniai gėrimai esą reikalingi darbininko sustipri nimui. Bet gar-ingiausi moks linčiai ir daktarai, per daugė lio metų tyrnėjimus aiškiai mums darodo klaidingumą to kių skelbimų; jie taip-gi mums nurodė pasekmes vartojimo alkoholinių gėrimų; bet tą męs ir be darodimų kasdien matom, tai yra, visokias nelai mes, kentėjimus, badą, vargus, igas, kalėjimus, beprotystę, progresiviską miegą ir ant galo pabaigą tokios nelai mingos gyvasties purvuose, be atlikimo užduočių, ant ko kių žmogus yra paskirtas šioj pasaulėj, — tokios tai yra pa sekmes alkoholinių gėrimų, naudosis jokios.

Žmonės, draugai, tėvai, mo tinos, broliai, sesers ir visi — pabuskim iš šitos baisios letar gijos, pabuskim! Pasigailė kim tų nelaimingų kudikių ir moterų, kurių tėvai ir vyrai praleidžia savo kasdieninius uzdarbius ant degtinės arba kitokių gėrimų, ir tie kudikiai ir motinos turi vaikšioti ir gy vuoti basi, apdriskę ir šalke Platinkime blaivystę ir tokiu

budu atliksime garbingiansią užduotį ant šios pasaulės, garbingesnę už filantropų didžiausias dovanas pavargėliams ir ligoties, nes su panaikiniu alkoholinių gėrimų, arba su perstojimu jų vartojimo kaipo gėralus, išdils ir išnyks daugybė ligų ir vargų, o to vieton atrasime sveikatą kuno ir proto, ir laimę visuomenei.

Beveik visos tautos Jungtinėse Valstybėse turi susitvėrę labdarings blyvystės kuopas; bet męs gi, lietuviai, nors turime daugybę visokių draugys čių, bažnytinių ir svietiskų, su visokiais gražiais vardai, bet netenka išgirsti tarpe tų visų linkimą prie tikros meilės ar tymo, tėvyneis ir visuomenės, tai yra prie platinimo blaivystės.

Patėmyju, jog Brooklynne randasi draugystė vadinama „Progreso Ratelis“ ir mndziugau išgirdę, taip puikiai skambantį vardą; bet nusimniau vėliau perskaitęs, jog vieton užsiėmimo „progressu“, jie ginčy jasi tokiais padėkim klausimais: ar vyras ar motere yra vienas kito vergais. Iš savo pusės norėcia jiems tart, jog tasis klausimas senai jau išriš tas pas visas praklinesnes tau tas, butent taip, jog moteris buvo vergė per amžius, yra ji tokia vergė šiandien ir pasliks vergė ant amžų, jeigu jos tė vas, vyras ir brolis nepaliaus nuodines smeguntų su alkoholiniiais gėrimais. „Progreso Ratelis“ daug vertesni darbą atliktų, jeigu vieton paminėtų debūtų imtų temą: „Kaip iš gėlbėti moterį nuo vergystės“, arba „Kaip pagerinti buvį dar bininko ir vargdienio“. Vy ras ir moteris, ne vartojantie alkoholinių nuodų ir su svei kais protais, neturi niekados tarp savę ginčų, kuris iš jų vergas ir kuris vergintojas, bet gyvena sveikatoje, sutiki me ir meilėj.

Labai butų malonu išgirsti apie tikius, kurie parodytų linkimą prie mano augščiau iš reikštų idėjų, taip gi, kad prisidėtų su raštais arba zodžiais prie tvėrimo blaivystės kuopų tarpe lietuvių. Ir jeigu sutvė rime tokių kuopų aš galėčiau suteikti šokią tokią pagel bą, meldžiu atsišaukti ant žemiau paduoto adres:

Kazys Kraučunas, Ketchikan, Alaska.

Ypatiskumų reikia saugoties — jie gyvulišką pobūdį reiškia. Buk mandagus. Kaip ugnis sudegina žvakę, taip mandagumas naikina asmenų kerštą. — Mirtis! Kas mir tis? Ji sunaikina kuną, lygiai kaip namų statytojai sugriauna ruštavo nes, užbaigę darbą. Jie su džiaugsmu tą padaro. Tavo dvas yra namai. Ko tu paisai apie ruštavones? Žiurėk, kad butų gražus namai. — L. Tolstojus.

Reikia mums medicinos knygelių.

Neužginamas daiktas, kad lietuviškų knygų ir yvairių spaudinių skaičius paskutiniiais metais smagiai padidėjo. Bet ne visoms dalims mūsų raštijos vienaip sekasi. Yra visos jos šakos, kurios labai atsilikio nuo kitų. Štai imkime mediciną. Net nesupranta ma, kodėl pas mus taip mažai išeina medicinos knygelių. Suskaitėme, kad per 13 metų (1895-1907) visame viete pasirodė tik apie 40 lietuviškų medicinos knygelių — taigi po 3 knygeles kasmetas. Kokios tos knygeles — nepaisysime, nors, tiesą pasakius, ne viena yra tarpe jų tokia, kuri geriau būtų padarius nepasirodžiusi iš-pa spaudos.

Ar nereikėtų pabandyti ta spraga mūsų raštijoje užpildyti? Keletas gydytojų yra pasizadėję „Lietuvos Ukininko“ redakcijai pagaminti eilę prieinamų parašytų medicinos knygelių. Bet jų išleidimui reikia pinigų.

Todėl kreipjamės į Lietuvos visuomenę, ypač gi į gydytojus-lietuvius, ar negalėtų palaikyti pinigais ir raštams mūsų sumanymo. Tam reikalui priimame aukas ir kviečiame įsirašyti į narius bendrovės „L. U-kui“ leisti.

Kas įneš mažiau kaip 25 rub., bus paskaitytas tos bendrovės nariu ir gaus „L. Ukininką“ ir išeinančių medicinos knygelių po 1 egzempliorių dovanai. Mažesniems aukautojams ir-gi siūšime po 1 egz. knygelių arba „L. U-ką“, iki atsilginsime. Visi metiniai „Lietuvos Ukininko“ emėjai taip pat gaus dovanai po 1 egz. tų knygelių.

Siūnciant tam reikalui pinigų butinai reikia pažymėti, kad tie pinigai skiriami medicinos knygelems leisti. Tie pinigai tik tam dalykui ir eis. Jeigu atsiras užtekiniai lėšų, tai leisime kas mėnuo po vieną prieinamą parašytą medicinos knygę.

Pinigių taip daug nereikėtų — kokia 50 rub. mėnesiui. Toliau — dalis pinigų grįš iš pardavimo tų knygelių. Taigi, kad pradėti tą naudingą darbą, reikia mums keleto šimtų rublių. — Pasitikime, kad vi suomenė neatsisakys padėti mums.

Jeigu pasirodytų, kad mes apsvylėme, kad pinigų reikia lingų nesuradome, tad visiems, kas kiek buvo įnešęs, pinigus sugrąžinsime.

Sudėję tą dalyką į visuomenės rankas laukiame atsiliepi-mo.

F. Bortkevičienė.
Dr. K. Grinevičius.

P. S. Paaikšninimas apie užsitikėjimo bendrovę „Lietuvos Ukininkui“, kuriems laik raštams ir knygoms leisti po firma „Felicija Bortkevičienė, Kazys Grinevičius ir Ko.“, įsteigtą vasario 29 d 1908 m.

Kapitalas susideda iš narių įnešimų.
Bendrovės reikalus veda Felicija Bortkevičienė ir dak

taras Kazys Grinius (Grinevičius).

Kas metas buna visuotinas bendrovės narių susirinkimas bendrovės reikalame prižiūrėti.

Kiekvienas įnešėjas įdėjęs 25 rub. ir daugiau turi 1 balsą, įdėjęs 250 ir daugiau turi 2 balsus, įnešęs 500 rub. ir daugiau gauna 3 balsus.

Kiekvienas įnešėjas (įdėjęs nemažiau 25 r.) gauna dykai vieną laikraščio egz.

Už nuostolius atsako įnešė-jai tik savo įnešimais.

Bendrovės įstatymai atspausdinti „L. U.“ 1908 m. N 10 ir 11. Kas nori, gali gauti bendrovės įstatymus dykai „L. U-ko“ redakcijoj.

Nuo Liet. Soc. Sąjungos V Susivaziavimo.

LSS. V susivaziavimas buvo laikytas nuo 28 iki 31 gegužio, So. Bostone, Mass.

Delegatai pribuvo 33 — iš šių kuopų: 1—A. Stanelis, F. Bagočius, J. Stirbis. 2—M. Šalna, J. Šunskis. 4—K. Gugis, J. Varkala. 7—K. Vaidas. 16—K. Liutkus. 17—Stogis. 19—J. Šukys, J. Šaltis. 27—J. Kazlauckas. 40—Dusevičius. 45—J. Gilius. 52—A. Purvis, M. Račiūtė, J. Danielius. 60—S. Michelsonas, J. Raulynaitis. 61—A. Gude-lis. 64—A. Baronas, J. Juškevičius. 67—Klikunas, B. Kentra. 71—P. Kazakevičienė. 78 J. Čepulis. 80—Bausmanas, Stasiulevičius. 89—Ivonaitis. 115—A. Antonov.

Nuo Mass. rajono—A. Žimontas.

P. Norkus, J. Grinius, Puskunigis — be sprendžiamąjo balso.

Svarbesni nutarimai akiametus:

1. Perkelti „Kovą“ Chicago.
2. Konstituciją vėl pagražinti kuopų svarstymui iki liepos 15, o potam Kons. Komisijai sutvarkius naują medžiagą vėl perduoti tų kuopų apbalsavimui.
3. Nesijungti su So. Party.
4. Nepirkti preso nei namų.
5. Išrinkta komisija sutai symui proekto kooperatīvīskam leidimui „Kovos“.
6. Atmokėti tuojaus vertę jui knygos „Moteris ir soc.“
7. Lit. Kom. turi sutaisyti savytarpės apšvietos programą.

Pastabos. Susivaziavime radosi dvi frakcijos: pimeivīskesnė mažuma iš New Yorko ir Chicagos apylinkių, ir maždaug konservatiškoji didžiama iš Pensylvanijos ir Naujosios Anglijos.

Didžiama nustelbė reformas ir apgynė pereitų metų suirutę, stoji už Bagočių ir ar-dymo politiką.

Mažuma reikalavo reformų (jos sumanymu nutarta ir „K.“ iš Philadelphiajos perkelti.)

Bagočiaus klausime išnešta abiejų frakcijų rezoliucijos, tečiaus abiejose pabriežta, jog nėra ganėtinai faktų, kad Bagočius būtų tarnavęs Pinkertono šnipų agenturoj, tiktai tarp žmonių vaikščiojantie paskalai. Sąjungos kuopų paaupta nuo 80 iki 125, bet skaičius

sąnarių nepaaugo sulyginus su raportu IV susivaziavimo.

Turto stovis neiškus: nei administratoriaus bilų nepristatyta, nei sekretoriaus žurnalas.

Susivaziavimo vedėjais visam laikui išrinkta šie: 1—mu sekr. Antonov, 2—ru sekr. P. Norkus. Spaudos komisija: J. Grinius, Stasiulevičius. Sekančiais numeriais bus parašyta apie tai pilniau.

N.

Išimtieji iš emigracijos namų keleiviai.

(SLA. emigrantų komisijos pasidarbavimu pastaraisiais metais tapo daugelis lietuvių išimta iš emigracijos namų, kur jie buvo sulaukyti ir dėlei yvairių priežasčių grąžinami atgal. Kitiems išimti komisija užstatė valdžiai net po kelis šimtas dol. kaucijos. Žemiau eina surašas tų žmonių ir datos kada jie atvažiavo ir antkokių laivų atvažiavo).

1) Kubiliūtė Ona, laivas „Korea“, su Juozu Kubiliūm, pas Lenkevičienę, 32 — 155th Place, Hammond, Ind.

2) Magelevičius Petras, l. „Kurfuerst“, XI, 29, 08., pas brolių B. Magelevičių, 231 Dewy ave., Scranton, Pa.

3) Komečiūtė Barbora, l. „Fried Wosl.“ XI, 18: 08., pas seserį M. Močiulaičiūtę, 100 Berry str., Brooklyn.

4) Bukeniūtė Mariė, l. „Korea“, XI, 13, 08., pas brolių B. Bukeną, 1327 Pearl str., Philadelphia, Pa.

5) Stančauskas Juozas, l. „Kroonland“ X, 20, 08., pas brolių Vinca, 43 E. 22-nd str., Bayonne, N. J.

6) Sidara Mikolas, l. „Kroonland“ X, 20, 08., pas brolių Kazį Sikadelskį, 91 E. 22-nd str., Bayonne, N. J.

7) Aminaičiūtė Magdalena, l. „Ryndam“ X, 27, 08., pas giminaitį, F. Dainelį, 93 North 4 str. Brooklyn, N. Y.

7) Rutkaičiūtė Domicelė, l. „Ryndam“, X, 27, 08., pas seserį Katariną, 27 Hudson str., Brooklyn, N. Y.

9) Jeronimas Selemanavičius ir Napoleonas Malenavičius, l. „Bluecher“, XI, 4, 08., pas J. Valentina, Box 40, Euster-lington, o paskui 176 Firststr. Troy, N. Y.

(Toliaus bus.)

Kaip nedidelė knygutė despota įveikė.

(Užbaiga.)

Nedidelė buvo knygutė „Daoul“, bet sumaniai buvo joje surinkta paveikslėliai ir straipsneliai tyrai-politiškos reikšmės. Jie apšvietė, iš vienos pusės turkų liaudies neatval-gumą (indiferenciją), iš kitos — sultano Abdul Hamido klastybes, dvideidybę ir pasalu-mą santykiuose su kitomis valstybėmis. Kaip sultanas kartais nudavė Europos valstybių vėgą, ir apsigrįžęs vėl jis niekiansiu budu klastavo savo kaimynų užsitikėjimą. Kaip jis visuomet buvo savo veidmainiavimais užganėdin-tas, jausdamas save ponu Tur-kijos padėjimo. Tą iliustravo

mažutė karikatūra, kurioje buvo nupieštas sultanas moni-ninko rolėje, balansuojąs ant savo nosies smailumos visos Europos valdonus ir pašėpian-čiai dainuojąs:

Mat su jumis kaip lošiu,—
Mano bukles tai lieta;
Cit! aš jus neapversiu,—
Siela tikrinu šventą.
Aš apsuksiu jus aplink,
Laikas prabėgs jums gerai,—
Bet Abdulas nesulinka,
Tik jus pagriebs pragarai...

Vyriausis sultano pagelbi-kinas buvo Didisai Vizierius (maždaug kaip Rusijojej minis-terijų pirmininkas—dabar Sto-lypinas). Tai buvo antrasis asmuo šale sultano galybės ir nedorybių. „Daoul“ palei-džia į jį pilną satyros ir apjuo-kos spēką,— nupiešia jį kaipo didžiausį pinigų gobėją pa saulyje ir artimiausį sultano nedorybių talkininką.

Laikė ruso-turkų karės 1887 metuose sultanas mėgda-vo save vadinti „stipru seniu“.

Kad parodyti tikroje šviesoje jo fzyziškąją „stiprybę“ „Daoul“ priveda faktą, kaip karo laiku sultanas pasikvietė stip-riau: Turkijoje vyrą — Has sam Paša ir susilygo eiti imty-nių. Pirm eisiant imtynių sultana- papirko milžiną Has sam Pašą, kad tas tyčia pasi-duotų, tai yra išugsto priren-gė sau pergalejimą. Tos be-gedėtos imtynės įvyko ir sul-tanas buvo apskelbtas „dru-čiausiu Turkijos vyrų“, neap-veikiamu galiunu. Taip visi turkai manė ir pats sultanas tuomi gerėjosi.

Knygutes pabaigoje yra tam tikras straipsnelis, pašvestas apsvartymui Turkijos ap-vertintųjų sąlygų ir išvadžiojimai, kaip jos reikia pagerinti. Ten pasakyta, kad „vienintė-lis žmogus, kuris Turkijos gy-venimą gali pagerinti, yra patsai sultanas; bet jis to ne-nori“ ir todėl norint sąlygos pagerinti, reikia atimti sul-tanui valdžią.

Ir „Daoul“ talsą turkų liaudis išgirdo:— sultano Ab-dul Hamido jau nėra.

Kada atsiras tokia knygutė Turkijoje, kuri sujudins liau-dį į kitą žingnį — atimti val-džią iš sultanų apskritai ir įkurti žm nių respubliką? Ji atsiras...

V—s.

Buožė.

Ką-tik gamta savo žaliais rubais pradėjo puošti zemę. Reti, nuliudę medžiai atgijo ir apsisiautė žalios spalvos ru-bais. Jie pasidarė gyvi, link-mūs taip, kad rodos jų lapai linksmai šypojsosi; jų sielos laukė auksinių lietaus lašų.

Jurės bangos šniokštė ir ka-binosi ant kranto apiberdamos jį smulkiais, piktais lašais. Ant kranto krumuose gulėjo Čalis Long ir mąstė apie tai, kad jis neturėjo nei darbo, nei pinigų. Vėjas putė ir ne-šė draikdamas medžių šakose jo tuščias, įkyrias mintis... Jis užmigo...

— Pakelk rankas!...
— Kas, ko, kur?
— Rankas augstyn!

Jis pramerkęs akis pamatė baidų, pikta žmogų, kuris lai-kė jam prie krutinės pridedęs revolverį... Čalis Long iš-kele augstyn rankas ir išpalen-gva atsistojo. Užpuolikas de-šinėje rankoje laikė revolverį, o su kaireja kratė jam kišenas. Atsipeikėjęs Čalis Long pra-bilo:

— Ar jūs piktas ant manęs?
— Kodėl?
— Kad kėsinatės nuzudyti.
— Ne. Aš noriu pinigų.
— Aš ir gi noriu.

Užpuolikas rado septynius centus ir buvo išsiėmęs, bet paskui vėl sugrąžino. Paskui užpuolikas prašneko:

— Iš kur tu?
— Aš neturiu nei darbo, nei pinigų.
— Kaip gyveni?
— Man tokis amatas patin-ka, kaip jūs...

Užpuolikas pasidarė švel-nesnis, įsidėjo revolverį į kiše-nę ir tarė:

— Ar pavogei nors ką?
— Kad nemoku.
— Eikim.

Užpuolikas išsėmė oda ap-siutą švininę buožę ir padavė Čaliui Long. Valandą eida mi jie pavandeniu tylejo, o paskui užpuolikas tarė:

— Jeigu sutiksime ant gat-vės žmogų — padėsi apiplėšti!
— Kad nemoku!
— Reik prieit iš pasalų, o paskui staiga užput.
— O policija?!
— Tu bijai!
— Bijau.

Užpuolikas piktai pažiūrė-jo. Matyt, jam ne patiko tokis bailys. Galų gale jis tarė:

— Reik ant vieno.
— Prieit ir užmušt!
— Ne.
— Tai kaip?
— Kam mušt? Juk mums jo ne gvastis reikalinga, tik pinigai.

— O jeigu jis...?
— Ką?
— Šoktų priešais ir peršau-tų?

— Tąsyk butum negyvas ir viskas.

Vėjas putė nuo jurės. Kru-mai baugiai šlamštė, tarsi pra-našaudami, ką naujo, ką ne-tikėto... Čalis Long mąstė apie vakarienę, kurios jis la-bai norėjo. Paskui jis atsimi-nė apie darbavietę, kurioje jis dirbo ir pinigus praleisdavo ant visokių žaislų. Dabar jis atsigręžė į savo draugą — už-puoliką ir tarė:

— Ką pirmiau užpulsime: seną moterį, merginą, ar drutą vyrą?

— Kas pasitaikys.
— Kuris ką darysim?
— Tu stovėsi priešais, o aš kresiu kišenas.
— Paskui?
— Paskui dalinsimės. Su-tinki!

— Gerai. Tik man rupi, kad aš nemoku.

— Ir vėl!
Užpuolikas pyko. Atsimi-nė jis savo visus draugus, su kuriais jis atiminėdavo pini-gus ir kitokius auksinius bran-gumynus. Jam buvo saldus jausmai, minėti, kaip atim-davo daug pinigų ir pabėgda-vo liuosai.

Parėjo į pylį.
— Stovėk čia, šėšelyje, o kaip aš sušvilpsiu — atėik...

suprantant!

— Suprantu.
— Nebijosi!?

— Ne.
Čalis Long stovėjo visai ne-toli didelio viešnamio; jis ma-tė, kaip stori, gražų žmonės ėjo į viešnamį ir matė per stiklines sienas, kaip jie gar-džiai valgė... Jam seilė bė-gė...

Sušvilpė...

Dabar Čalis Long pažengė artyn savo draugo — užpuoli-ko ir matė, kad jis vedė visai pasigerusį lietuvių.

— Žiurek!
— Matau.
Laikydamas viena ranka už alkunės su kita gi nukabino auksinį laikrodėlį. Lietuvis pasigėręs visai nieko neįautė. Užpuolikas—linksmai besišyp-sodamas tarė:

— Matai, kaip lengva!
— Puiku!...

Girtą lietuvių gabusis kručas įvedė į smuklę ir da labjau nugirdė. Lietuvis pradėjo dai-nuot, o kručas įkišęs į kišenę ranką pinigų ištraukė ir vėl užsteliavo gert. Paskui drau-giškai atsiveikino ir išėjo.

— Tu bijojai!...

Čalis Long, nors matė, kaip kručas atėmė laikrodėlį ir iš-traukė pinigus, tečiaus jam neteko niekas. Jis pyko ir norėjo valgyt. Netekęs kau-trybės jis prabilo:

— Ką veiksime dabar?
— Eisim į viešnamį.

Ėjo įdieu greta per tamsią gatvę ir kuomet jau buvo pati patogioji vieta — Čalis Long atsilikio du žingsniu paskui...

Jam nutirpo gislos... Išsiėmė jis iš kišenės buožę ir dejo kru-čui į galvą... Kručas iš-itiesė ant gatvės.

— Pakelk dabar tų rankas!
— Oi!

Kraujais aptekęs užpuolikas sudejavo ir ištiesė rankas. Ča-lis Long išsiėmė viską iš už-puoliko kišenių ir tarė:

— Jau dabar mokėsiu...

— Atmink!

— Ar keršinti?!

— Ne, ne. Palikk gyvą.

Pabaigęs darbą Čalis apsi-zvalgė ir nubėgo... Senas kručas tysojo ant gatvės ir de-jaivo. Šalyse gatvės riuojojo dideli murai, kurie neįautė nelaimingojo dejavimų. G-dų gale atėjęs policistas, suares-tavo pusgyvį ir nuvezė.

Sūburis.

IŠ VISUR.

Porto Rico laikraščiams gresia nemažas pavojus, nes pasijuokti iš Amerikos val-džios reikš tą-patį, ką papil-dyti didelį kriminalizmą. Anądien San Juano federali-koji valdžia areštavo Joaqui-ną Beirreiro, redaktorių savai-tinio „El Carnival“, kuriame tilpo karikatūra, pajuokianti Šiaur. Amerikos prezidentą Taftą, apie tai, kaip šis savo pranešime į kongresą labai skystai atsiliepė apie Porto Ricos reikalus.

Č Kaimelyj Sinopoli, kur labiausiai žmonės nukentėjo laike žemės drebėjimo Messi-noje, pereitą savaitę iškilo

riausės. Mat tų sužinota, kad labai neteisingai yra dali...

Panamos valdžia pradėjo gaudyti savo kaimynės respublikos — Kolumbijos pabėgėlius ir deportuoti laukan, nes jie rengia suokalbuis prieš Kolumbijos prezidentą Reyes.

Petrpilėje pasimire širdies liga pagarsėjęs konstitucionalistų demokratų vadovas ir žydų klausimo žinovas — Osipus Pergamentas iš Odesos.

Marsellėje ir kituose Francijos uostuose iškilė didelis pirklybos jurininkų streikas. Jie reikalauja šventadieniais poilsio ir sulyginimo mokesčių.

Iš Lietuvos.

Vilnius. Vilniaus vyskupas Administratorius K. Michalkevičius paliepė Katedros, Aušros Vartų ir Verkių — Kalvarijės klebonams, kad nuo Gegužės 3 d. iki Rugšėjo 14 d. lietuviams maldininkams kas šventadienį būtų lietuvių kalboj pamokslai.

Buvęs „Lietuvos Ukininko“ redaktorius P. Gaide lionis už L. U. 1907 m. No. 22 korespondenciją iš Gelgaudiškių nuteistas 2 savaites, atėdėti arba užmokėti 50 rublių.

Berželio 2 d. prasidės ev reformatų Sinodo posėdžiai. Tuomet bus pamaldos ir lietuvių kalboje.

Kauno „Saulės“ III kurso mokiniai Kovo ir Balandžio m. Peterburge laikė kvotimus. Išlaikė ir įgijo teises: a) dvi klėsės mokyklos mokytojų — K. Blazevičius ir K. Černius; b) vienklesės mokyklos mokytojų — M. Glumzytė, M. Mačytė, Z. Petrauskaitė, B. Rogožinskaitė, K. Kupčiūnas, E. Kriščiūnas, T. Vilkieckis, V. Jokučionis; c) aptiekos mokinio — P. Jevaltas, J. Kaupas. Neišlaikė kvotimų 6 mokiniai. Priėmimas naujų kandidatų į kursus bus 1, 2 ir 3 berželio ir 3, 2 ir 5 rugpiučio d. Norintieji įstoti į kursus privalo savo laiku paduoti arba atsiųsti per „Saulės“ Valdybą kursų užveizėtojo vardiną prašymą, pridėnant metrikus, luo mo ir mokyklos paliudijimą ir 10 rub. Liuosų vietų yra vi-

suose trijuose kursuose.

„Saulė“ kur-ų užveizėtojas J. Vokietaitis

Mariampolė. (Suv. gub.) Zaudarų rotmistras Kisilinskis apsidirbęs su „Šviesa“ dabar įieško priekabių prie „Mariampolės Ukin. Draug.“ Per kratą pas P. Vitkauską buvo paimta surašas D-vės narių, tai dabar zandarai valkiojasi po raštines, žiurinėja knygy surašuose, kur koks narys gyvena. Ar mano kratas daryt, ar tik nori dazinti kokių pažiūrų žmonės priguli prie „Mar. Uk. Draug.“

Tekšys.

Kalvarijos kalėjimas.

Balandžio 16 (29) išvarė į Sibirą katorgai baigti: 1) Vasickis (buvęs Zablackio bernas) už vagių mušimą Senapilėje 1905 m. nuteistas 4 met. kat; 2) Bernotaitis, už caro paveiklo draškymą Bartininkuose (Vilk.ap.) nuteistas karės teismo taipgi 4 metams katorgos. Abiems pasilieka dar apie 14 metų katorgos, o paskui anžinai apsigyventi Sibire. Balandžio 14 (27) apskelbta šėdin tiems Kalvarijos kalėjim-Šviesiečiams, kad jų dalykas užbaigtas tyrinėti ir atiduotas Suvalkų gubernatoriui. Dabar čionai tebesėdi 10 šviesiečių: J. Akelaitis, J. Ambrazevičia, J. Dabašinskas, Pr. Kraučiuonas, V. Naruševičia, J. Rimša, Pr. Stankevičia, dr. J. Staugaitis, Jer. Švedas, inž. P. Vitkauckas, J. Marcinkevičia; Kybartų Šviesos knygininkas paleistas 12 (27) Bal.*). Sėdėjusieji Kalvarioj 4 kaliniai (B. Tomaševskis, stud. Jaščolt, V. Halickis ir D. Sapiehin), kaltinami už ginkluotą paliuosavimą iš Suv. ligonbučio 2 politškų ir 2 kriminališkų kalinių, bal. 16 (29) išvaryti į Suvalkus, kur sėdi kiti kaltinami tame pat dalyke (išviso 25 žmonė-) ten jiems bus perskaitytas apkaltinimo aktas. Jų teisma-, regis, bus gegužio mėn.

Vilniaus general-gubernatorija nei veikia, nei yra panaikinta.

Mat, dar ministerių taryba galutinai to klausimo nėra aptarusi. General-gubernatoriaus pareigas pildo tuo tarpu visi trys gubernatoriai: Vilniaus, Kauno ir Gardino, kiekvienas savo gubernijos reikaluose.

Rinkimai miesto dūmon.

Viena rinkikų lenkų kuopa (Bankovskis, Dembovskis, Makovskis ir k.) kandidatų sąrašą įrašė ir du lietuviu: d-rą Antaną Vileišį ir Antaną Valiulį, namų savininką Antakalnyje.

„Viltis“.

Yra žinia, kad Suvalkų gubernatoriaus, skiria išstėriniai dar 8 šviesiečius, neskaitant jau išstėmtųjų.

dabar teis už monopolio sudaužymą.

Es-ee.

Šiauliai. A. A. O. Puodžiūnytė. Laisvosios dienos praėjo. Daugybė žmonių sėdi kalėjimuose. Bet sunkias kalinio gyvenimo sąlygas išlaikyti patys stiprieji. Silpnesnieji — gi miršta — arba dvasiškai arba ir kūniškai. — Taip nakčia iš Balandžio 27 ir 28 d. tarp keturių kalėjimo sienų, be kieno pasigailėjimo, be atjautimo artimų žmonių, nesulaukusi nei teismo, kuris turėjo būti už 15 dienų ir kuris, beabejo, būtų ją išteisinęs, — pasimirė jauna lietuvaitė a. a. Ona Puodžiūnytė, Liepojaus gymnazijos 7 klėsos mokinė. Ją suėmė rugšėjo 8 d 08 m. Troškonių dvare (Lin kavos v., Panev. pav.) pas dėdę Jasinkį; ji pas jį gyveno tik iš bedos. Dėdė, sako, būtų galėjęs išimti ją ant parankos, bet neišėmė. . .

Kazys.

Keturvalakiai (Vilk. pav.).

Gegužio 5 d. (n. sk.) Geisteriškų sėdžiaus ukininko G-čio kiauulė beknizdama iškniso skrynę-u kuygomis. Ukininkas pamatęs nusigando, kad gali būti beda, nieko nelaukdamas, davė žinią Keturvalakių žemsergiams. Tie tuojaus atvažiavo, paėmė skrynę, užpečė tyjo ir atvežė į Vilkaviškį. Žemsergiai giriasi, buk jie atradė. — Kas rado, o kam garbė.

V...nio M. tas.

(„Liet. Ukin.“)

„Šviesininkų“ vargal.

Apšigyvenę Vilniuje „Šviesos“ valdybos nariai: d-ras K. Grinius, jo žmona, J. Griniu viene ir adv. padėjėjas L. Ciplijauskas gavo iš Vilniaus gubernatoriaus įskymą išsiirasti į Vilniaus.

Krasos-telegrafo valdininkai gavo iš savo vyriausiojo viršininko prisakymą — spurti šampeliu ant gražių atvir laiškų (su paveikslais ir portretais) tik iš tos puės, kur rašoma adresas. Kurie valdininkai tai nepildysią, bus sūnkiai baudžiami.

Kynai dantistai.

Aname „Viltis“ numeryje minėjome, kad Vilniaus gatvėmis valkiojasi kazin-kokia kynė „dantistė“, kuri krapšto iš lengvatiškių žmonių dantų. . . kirmėles. Atsirado dar jos sėbrų. Bal. 25 d. policija suėmė čia du kynu, kuriuodu su „magiškos“ lazdelės pagelba „gydė“ dantis ir traukė iš jų kirmėles. Tuodu dantistu išvežta iš Vilniaus etapu.

Vilniaus general-gubernatorija nei veikia, nei yra panaikinta.

Mat, dar ministerių taryba galutinai to klausimo nėra aptarusi. General-gubernatoriaus pareigas pildo tuo tarpu visi trys gubernatoriai: Vilniaus, Kauno ir Gardino, kiekvienas savo gubernijos reikaluose.

Rinkimai miesto dūmon.

Viena rinkikų lenkų kuopa (Bankovskis, Dembovskis, Makovskis ir k.) kandidatų sąrašą įrašė ir du lietuviu: d-rą Antaną Vileišį ir Antaną Valiulį, namų savininką Antakalnyje.

Vilnius.

(Nuo mūsų korespondento).

Balandžio 3 (16) dieną š. m. „Rutos“ buste (Jurgio prospektas N22) įvyko pirmasai nepaprastas visuotinas „Rutos“ narių susirinkimas. Iš 163 „Rutos“ narių susirinkimam atvyko vos 49 nariai, susirinkimas tečiaus skaitėsi teisotu ir įvyko, nes pagal „Rutos“ įstatų §18 užtenka, kad visuotiname susirinkime dalyvautų trečia dalis gyvenančių Vilniuje narių; Vilniuje gyvena 145 nariai. Atidengus posėdį, susirinko dar daugiau narių, taip kad posėdžiui baigiantis dalyvavo susirinkime apie 60 narių.

Kadangi pagal įstatų §18 visuotinasai susirinkimas turi išsirinkti tam susirinkimui vesti pirmininką (susirinkimo pirmininku tečiaus negali būti „Rutos“ Tarybos narys), tai susirinkusieji — geriau sakant, keletas žmonių ir išrinko pirmininku d-rą A. Paškevičių. Posėdį atidarius, „Rutos“ Tarybos narys d-ras Domaševičius pranešė apie „Rutos“ gyvavimą per šiuos pirmuosius jos gyvavimo 4 mėnesius. Iš pranešimo pasirodė, kad pradedama gyvuoti „Ruta“ turėjo tik 68 narius, dabartiniu gi laiku narų jau yra 163, kurių 18 gyvena ne Vilniuje. Pranešėjas pažymėjo čia, kad iš 163 narių vos 50 užsimokėjo nario mokesčių ir įstojamuosius, nario mokesčio dalį yra užsimokėję apie 40 narių, kiti gi (apie 70 narių) užsimokėjo vos įstojamuosius, metinio gi nario mokesčio neįmokėjo nei skatiko. Toliau pranešėjas pažymėjo, kad Tarybos noras buvęs kuodaugiausiai pritraukti prie „Rutos“ darbo žmonių, bet nepasisekė tai; esą visai atbulai: prie „Rutos“ prisidėję beveik vieni inteligentai, darbo gi žmonių e-ą vos apie 30 narių. Darbo žmonės — tęsė toliau d-ras Domaševičius — nei „Ruton“ dėlto, kad čia su sirenką perdaug ponų (taip saką patįs darbo žmonės). Kodėl taip yra? D-ras D. mano, kad taip yra jog dėlto, nėra „Rutoje“ darbo žmonėms to, ko jiems reikia: reikia čia materijališkos pusės. Kad mažai „Ruta“ turi narių (ir kad tarp jų mažai yra darbo žmonių), pranešėjo nuomone, kalta tame pati „Rutos“ Taryba, nes permažai esą agituojama, trukstą reklamos, todėl visi mažai žiną „Rutą“.

„Rutos“ Tarybos veikimas per šiuos keturius mėnesius — kaip teko užgirsti iš pranešėjo — apsireiškęs štai kame: muzikalieškai-vokalieškai literatiškų vakarelių ir spektaklių buvę padaryta 10, ir daug šokių vakarelių; be vakarų buvę 5 lekcijos iš Lietuvos istorijos, kurias skaitė d-ras S. Matulaitis; seredomis buvę šokių vakareliai, į kuriuos išpradžių gana daug susirinkdavę žmonių, bet vėliau susirenkančiųjų skaitlius žymiai sumažėjęs. Dabartiniu laiku gauta jau esą leidimas įkurti biblioteką; jau esanti nupirkta spinta ir knygos ir d-ras Šlapelis jau buvęs apsiėmęs sutaisyti biblioteką, bet pažėjimo neišpildęs, tečiaus už savaitės biblioteka busianti sutvarkyta. Beto

dar esą sudaryta teatralinė komisija, kuri rūpinantis spektaklių ir vakarelių rengimu. Štai ką nuveikusi „Rutos“ Taryba ligišiol. Nedaug! Toliau kalbėtojas sakė, kad Taryba girdžianti, jog taisomieji vakareliai tečiaus neužganėdiną publikos, publika gi susirenkanti į vakarelius neat-sakančiai elgiantis. Paminėjęs dar apie Tarybos narių nederavimą paskirtom's dienomis, kalbėtojas perėjo prie su manymų, kuriuos „Rutos“ Taryba ketinanti ateityj įvykdyti. Pasikalbėjimai, lavinimo kursai, vaikų šventė, sušelpimo draugija, kontora darbui surasti — štai sumanymai, kurie nors reikalingi esą įvykdyti, bet tuo tarpu esą neįvykdomi. Pirmiausiai dabar busianti įtaisyta biblioteka ir busiasi pasirupinta lekcijų (skaitymų) sutvarkymu. Keletas lektorių esą prizadėję perskaityti visą eilę lekcijų iš abelnosios istorijos, iš medicinos ir iš lietuvių literatūros. Vasaros metu, kaip ir ligišiol, subatvakariais ir seredomis vakarais busią taisomi vakareliai, kurie duodą pelną, be ko „Ruta“ negalinti gyvuoti. Be to dar vasaros metu ketinama esą sutaisyti bent 3—4 gegužines. Štai ką dirbusi Taryba ligišiol ir štai ką mananti dirbti toliau. Taryba gi, anot kalbėtojo, silpnai dirbusi todėl, kad permaža esą Taryboje narių (12 narių ir 4 kandidatai), todėl Taryba norinti, kad susirinkimas padaugintų Tarybos narių skaičių 2 nariais ir 2 kandidatais.

Paskiau perskaityta kasos stovis. Kasos stovis tečiaus perskaityta apžūpomis, nes nepadaryta tikros atskaitos. Pasirodė, kad per 4 mėnesius įplaukė kason:

Table with 2 columns: Description and Amount. Rows include: Nuo 5 įsteigėjų po 200 rb. 1.000 rb., Narių mokesčių ir aukų 371 rb., Vakareliai davė pelno 417 rb., Iš viso 1788 rb.

Išleista gi per tą laiką 1847 rb. Vadinas, „Rutos“ kasoje 59 rb. deficito. Inventoriaus esą nupirkta už kokį 1000 rb., 2 butą esą užmokėta už visą pusmetį (už butą mokama 1012 rb. per metus).

Taip tai dalykai stovi su „Rutos“ veikimais ir jos kasa. (Užbaiga kitame num.) Adolfas Vėgėlė.

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

Scranton, Pa.

Scrantone randasi apie 4 5000 lietuvių. Ta skaitlinė leidžia spėti, kad čianykščiai lietuviai, ačiu neblogiausioms gyvenimo sąlygoms, nemažai dirba lietuviškoje dirvoje. Tiesa-gi pasakius, visai ne taip yra bent paskutiniuose laikuose. Dėdžiama scrantoniečių-lietuvių karštai užsiėmė byla parapijos su vyskupu, norinčiu prisisavinti parapijos turtą: bažnyčią ir lotus prie bažnyčios. Ta jau ilgoką laiką besiteisianti byla netik suėdė daugybę sunkiai uždirbtų pinigų, bet dar-gi atitraukė žmones ir nuo pasidaravimo kokioje nors kitoje, naudingesnėje, pa-

kraipoje. Kiekvienas apsi-reiškimas turi savo geras ir negeras puses; taip-pat ir čia. Toji byla įerzino vietinius lietuvius ir veik visį, plačian žiurinti-į dalykų stovį, pasitraukė nuo dvasios ganytojo ir pasišalinio nuo bažnyčios: pamatė, jog žmonių užlaikomas kunigis netaurauja žmonėms, bet vyskupui, visai nesirūpinančiam nei mūsų žmonių pa-dėjimu, nei jų reikalais, ir žiurinti tik į tai, kad iš jų būtų didesnė jam pačiam nauda. Tik gaila, kad ne visi, pasišalinę nuo bažnyčios, teatreipia atydą į bendrus ir svarbius visuomenės reikalus.

Apie pašelpines draugystes nėra ką sakyti: jos visur ir visados teturi omenėje tankiausiai savus reikalus; kuopos-gi mūsų pirmieviškų organizacijų, kaip LSS. ir SLA., ir-gi maža veikė iki šiam laikui. Tik dabar vietinė LSS. kuoparajono konferencijos paraginta, bando įsteigti visiems prieinamą viešą kuygynėlį ir parupinimui jam vietos, kaip lygiai surašymui šiokių-tokių įstatelių tapo išrinkta komisija. Teko man girdėt, kad jau dirbama toje pakraipoje.

R.

Elizabeth, N. J.

Gegužės 15 d. vietinis Lietuvos Klubas parengė viešą susirinkimą ir užvietė pp. J. Grinių ir J. Liutkauską, kaip kalbėtojus. Žmonių prisirinko gana apščiai, kuone pilnintėle p. Brazinsko svetainė. J. Grinius savo kalboj palytėj žemuosius darbininkų reikalus, nurodydamas ydas, pavydumą ir nesutikimus, taip gi budus, kaip prašalinti tas blogasias ydas. Plačiau užkliudė apšvietos reikalus. Nurodė, ant kiek svarbą vietą užima žmoniųje moterų apšvietimas, nėsas jos, — motinos kudikių, ir padraug motinos draugijos sąnarių; susipratusi ir mokyta motina, išauklės dorai ir savo kudikius, nuo kurių priguli gerovė žmonijos. Nupiešė keletą juokingų, bet gana originališkų vaizdelių iš tamsių neapšvietusių žmonių gyvenimo. Kalba tęsėsi suviršum valandą laiko.

Antras kalbėtojas J. Liutkauckas, savo aiškioj ir ilgoj kalboj perbėgo tvarką riukių Jung. Val. viršininkų, pertraukė, kaip sakoma, „per kriukį“ partijas demokratų ir republikonų. Teko nemažai ir veidmainingiems biznie-riams, išvertė aiškėn veidmainingą taurę ir Kristaus mokslo šinkorių už ką susirinkusieji sveikino triukšmingu delnų plojimu. Užbaigdamas savo kalbą, kvietė visus prie vienybės, prie mokslo ir susipratimo, kas bus stipriausiu ginklu išliuosavimui žmonijos iš dabartinių vargų.

Elizabetho lietuviai, kaip matosi, gana augštai susipratime stovi; skaitančių laikraščių randasi gana daug; tenai nors tamsiose grįtelėse jan randa vietą netik apgarsinimų lapelis, bet ir knygelė. Parapija, kaip matosi, nelabai didoka, bet užtai progresas turi platoką dirvą. Užsibaigus prakalboms tapo užklausta, ar nesiranda no-

rinčių prisidėti prie kokios nors progresyviškos organizacijos. Tam rados pritariančių nemažai, ir tuoj susitvėrė Tėv. Myl. Dr-stės kuopa apie iš 20 sąnarių. Pasitikima, jog minėta kuopelė gyvuos ir išduos savo vaisius. Viena nepagirtina yra tarp Elizabetho lietuvių, bu tent apsilėidimas moterų: taip skaitlingą susirinkimą vos tik kelios atsilankė; tame negalima kaltinti tik moteris bet kalti ir vyrai, nes nuo jų priguli lenkimasi moterų į susirinkimus; jeigu jie pataikio nusivest moteris į vakaruškas, balius ir piknikus, lengvai galėtų nusivesti ir į lavinimosi vakarus, jei tik norėtų.

Laukiame daugiau tokių vakarų, nes tik per tokius susirinkimus galime save ir savo šeimynas išstobulinti.

Vabalėlis.

Springfield, Ill.

Pastaruoju laiku ir mūsų brolių daugumas jau atkreipia mintis apšvietos link, nes kiekvienas pradėjo suprasti, kad tik per apšvietą galima tapti laimingesniu. Neapšvietas žmogus ir draugijai nėra pagedaujamas. Negana draugijai turėti keleta apšvietusių narių; kad prieiti prie geresnių gyvenimo sąlygų, reikia būti visiems suprantančiais gyvenimo reikalus ir tai visapusiškai.

Didžiausiu šios dienos klau simu pas lietuvius yra: steigti liaudies mokyklas, šelpti rašytojus, leisti raštus, ir tam pa našiai. Tuos darbus bando ma įglausti po didesniųjų pirmievių organizacijų vėluva butent SLA. ir TMD. Ir iš tikro tai visai išmintinga linkmė, ypač šiuos judėjimus grupuoti po T. M. D. veiklumu. Pastaroji vieninteliai tik ir užsiima tarpe brolių vientaučių apšvietos platinimu, zadi na brolius ir esutes prie meilės tėvynės, kurią mes taip branginame, — ir kam tik rūpi mokslas ir meilė tėvynės, lai tas prisideda prie tos gar bios organizacijos.

Mēs, springfieldiečiai, vjeną gražią dieną susirinkę po ka tik skleidžiančių lapus medeliu pasikalbėjome ir sumanė me sutverti TMD. kuopą, kas žinoma ir įvyko. Išyk prisira šėme 9 nariai, toliaus tikimės prisidės daugiau. Kadangi vieni dar dėl blogų laikų, kiti iš nežinojimo dar neprisidėjo prie mūsų kuopelės, tai dabar mes apskelbjame viešai, kad norintieji paremti tą garbją organizaciją pasiskubintų prisidėti į tą mūsų burelį. Mūsų mieriai, apart kitų, yra: įkur ti knygynėlių, rengti paskaita val lavinties pagal išgalę. Skai tyti referatus apsiima drg. Pr S—lis ir taipgi pašventia bu sinčiam knygynėliui keleta knygūčių.

Taigi, draugai, kurių dar širdis nėra atšalusios nuo meilės tėvynės ir kurie supranta mokslo vertę prisidėkite prie mūsų burelio, nes:

„Kurs myl' tėvynę, žmogus doresnis.

Širdis platesnė, protas gilėnis.“ (žod. Dagilėlio).

Mēs dėl mažo skaičiaus narių, pakol nepaugs nors iki

20, nutarėme nenuomoti susirinkimui svetainės, nes perbrangiai lėšiuotų. Norintieji prigulėti prie TMD. mus kuopoje gali bent laike į ją įstoti: susitikus su kuopos pirmasėdžiu A. Aponiku arba sekretorium K. Snuoliu: 1523 E. Carpenter str.

K. Snuolis.

New Haven, Conn.

Merga pavirto vyru apšvogė ir vėl pastojo merga.

Apie dvi savaiti atgal M. Paukščiūtė iš New Haven, buvo išvažiavusi niekam nežinant nei kur, nei su kokiais reikalais. Tuom-pat laiku kažikiškas vaikinys parašė laišką L. Zavistanavičini į Hyde Park, Mass. (spėjama, kad adresą paėmė iš „Kovos“, kaip Hyde Parko soc. kuopelės komiteto) ir tame laiške meldė atsakyti: ar negalėtų atvažiuves gauti darbą, o pradėjęs dirbti fabrike, girdi, pagal išsigalėjimą darbuotųsi tautos labui. Laiškas pasirašyta buvo: „Jonas Jonuliukas“. L. Zavistanavičius, jausdamas, kad bus galima gauti darbas, atrašė: „atvažiuok, darbas bus galima gauti...“

Vaikinas pribuvo. L. Zavistanavičius, sulaukęs svečių, stengėsi jam surasti darbą, kurį tuojaus ir gavo. Svečias nusipirko „overhauzes“ (dar bines drapanas) ir antruojuos rengėsi dirbt. Bet tą paskutinę dieną, kada visi išėjo į darbą, svečias namie pasilikęs išėmė L. Zavistanavičiaus 25 dolerius ir laikrodėlį vertės 18 dol., paskiaus kito vyro 50 doleriu, ir išdumė savais keliais, net palikęs iš „strioko“ kairiurios savo daiktus. L. Zavistanavičius tuojaus atsivijo paskui nemandagų svečių į New Haveną, ir truputį nutė mijo: ar nebus tas vaikinys, kurs jį apvogė, — pažįstama mergina. Tuomlaiku da neareštavo, laukė pakol aiškiau pasirodys. Palaukus kiek, L. Zavistanavičius antrą sykį prisėmė paretitą sekmadienį, 24 gegužės, ir davęs žinią vietiniai New Haveno policijai, nuėjo į nužvelgtos merginos butą, nuėmė moteriškus plaukus ir tuojaus pažino tikrai, kad tai tas-pats vagilius. Mergina vadinasi M. Paukščiūtė, kuri pasijutusi policijos nąsipazino, kaip ji pas plaukų kirpėją nusikirpo plaukus, apsirėdė vyru ir apvogusi Zavistanavičių, paskui nusi pirkto peruką ir vėl pasirėdė į savo lytį. Davus žinią į Bostoną, isten tapo atsijstas policistas, kuris išbuvusią M. Paukščiūtę belangeje ligi 2:20 val. panedėlio ryte, nugabeno į Bostoną, kame ji bus už pādarytą piktadarystę teista.

Juozas — Leopoldas.

Philadelphia, Pa.

(Nuo mūsų korespondento). 24 gegužio Blaney's (Tomas šewskio) teatre, ant Arch ir 6-tos gatvės lietuvių mylėtojų artistai sulošė V veiksmų (8 atidengimuose) tragediją „Živilė“; lošimą parėngė Lietuvių Laisvės Klubas.

Lošimas nusisekė vidutiniškai. Ypač gerai atliko savo rolę —

„Živilė“ (Antonetta Velykiūtė): ji, kaip matyt, turi aktorišką talentą. Josios judėjimai, kalba,—tikrai aktoriški.

Iš vyrų geriausia atliko sa roles: Porajus (F. J. Bago žius), Vaidyla (Adomas Garliaucas) ir Ivanas, gudų val donas (J. B. Smelstorius). Taip gi gerai savo roles atliko Karijotas (Kazys Velykis), Rigmundas (Kazys Baltrušaitis), Dimitras (Mikas Velykis). Kiti lošė jau silpniau. Bet kaippo nuo artistų mylėtojų negalime daug ko reikalauti. Lošėjai buvo nuvargę, kadan gi prieš patį lošimą turėjo re peticiją.

Ypač daug gadino dailę ru bai, kurie nebuvo pritaikinti prie lošimo: maišėsi drabužiai ispaniški, rymiški, žydiški, anglo-saksų ir t. p. Bet tas atleistina, kadangi niekur ne galima gauti drabužių specija liškai pritaikintų prie lietuvių senobinės dabos. Tą galima butų pagaminti tik susivieny jus teatrališkomis kuopoms, bet pas mus to nėra; josios ne sivienvija į vieną kuopą, bet kiekviena veikia skyrium, per tai prisieina lošti su išpaniš kais drabužiais. Taipgi pati dekoracija vietomis atreiskė daug velesnį laiką, o ne parodomąjį trag-dijoje Lietuvos istoriškąjį perijodą.

Antraktuose padainavo Ella Raulinaičiūtė dvi angliškas daineles, kurios tiesą pasakius nelabai tiko prie lietuviško teatro. Žmonių buve nemažai. Kaip girdėt, klubas turės apie \$100. pelno.

Publika labai užganėdinta teatru. Reikia ištarti širdin gą ačių aktoriams, kad nei galėdami vargo ir triuso is tengė pastatyti tokį didelį veikalą.

Nemažai jie vargo padėjo prie lošimo, bet tomi pakėlė lietuvių sceną Philadelphiaj. Jų darbo neužmirš žmonės ir atlygins už triusą ir vargą, tadam širdyje — širdingą ačių. Geras darbas nežūsta! Geri paseti grūdai — išduoda gerus vaisius!

Te kila lietuvių dailė!

Waterbury, Conn.

26 d. gegužės vietinio pra baščiaus tapo parengtos pra kalbos; nors žmonių visai ma ža teatejo, — nes įžanga lėšavo 10 c., bet oratorius buvo labai garsus, — „Ecce homo“ kun. A. Milukas, kuris vienintė lis pasaulėje taip gražiai išaiš kino... apie valgyamą mėsos. cibulių ir makaronų.

Išėjęs ant estadros, pirmiau siai klausė publikos: iš kokios bačkos egzaminų pradėti kal bą? Žmonėms tylint, patsai pradėjo: „Waterburio lietuvių apšvietimas semiamas vien tik iš stiklinės bačkos, nes vardan „Sviesos“ jie atsiskyrė nuo bažnyčios ir kalbėtojus pasi kviečia vien „bomus“, kurie daug kart minavoja „kuku žė“...“

Lietuvių gabumas esąs už muštas per valgyamą mėsos; reikią valgyt cibulius ir maku ronus, kaip tai žydai valgo Egipte ir buvo labai tvirti. Lietuvišku laikraščių kores pondantai esą, priėdė mėsos. (Žiur. ant 6 pusl.)

Kokią turi intekmę ant musu oras, saules šviesa bei šilima.

Pagal Jerome Walker, M. D. (Žiur. „V. L.“ 20 N.)

Paveizdan, paimkime du asmeni. Vieną laikykime tenai, kur kambariuose nėra tyro oro, saules šviesos ir šilimos; maitinkime kuogeriausiai ir gražiai redykime jo kuną. Po tulam laikui pasirodys, kad tas asmuo paikiui slysta žemyn sveikatoje: bus išblyškęs, suskur dės ir nuo jo lupų dings linksma šypsa.

Antrą asmenį palaikykime ten, kur yra ikvalios tyro oro ir saulės šviesos; maistą ir drabužius duokime negeriausius, net ir apy prasčius. Pamatysime, kad šitas asmuo ne tik sveikatoje nesilpnės, bet da jeigu bus pirmiau sumenkęs, dabar atkus ir išrodys laimingesniu žmogum.

Oras turi didžiausią įtekme ant žmogaus sveikatos; dėlto gi ir mēs, jei norime buti sveiki ir laimingi savo kune ir dvasioj, turime labiausiai atkreipti atydą į kambarių švarumą ir tyrumą juose oro; neikuomet nereikia užsida rinėti langus nuo saulės spindulių, kurie yra geriausias vaistas mūsų sveikatai.

Negalima jau tiesiog ir nakties tamšą pasmerkti paniekinimam. Naktįje tamsa yra geriausia valanda žmogaus poilsiui ir ramumui; bet dieną tamsų kambariai ir nuolatos pilni suteršto oro, gadina mūsų apetitą, pajėgas jautimą ir išžiurą.

Tiesesniai persitikrinimui mēs pabandy kime laikyti kokius augalus, žolynus mūsų tamsiuose kambariuose, o greitai persitikrinsi me teisingume to, kas augščiau pasakyta, — pama tysime, kaip žolelės ir gėlės nevien ką be sau lės spindulių ir tyro oro neaugs, bet atpenč, vys — džiūs jų lapeliai, kris žemėn ir iš gra žiausios puokštės pasiliks tik plika virkščia. Žnoma, tuli augmenį nereikalauja taip daug saulės spindulių, kaip kad jų reikalauja gyvu nai; bet vis-gi turi buti atvaras, per kurį nors kiek galėtų įeiti saulės šviesa, suteikti tyro oro, kurį butinai turi gerti kiekvienas augmuo, idant palaikyti savo gyvybę.

Neapsakomai yra geru daiktu laikyti gy venamamjame kambarijje kokius-nors augme nis, nuo kurių mēs galėtume daug pasimokyti, kaip užlaikyti sveikatą ir tyrą orą mūsų kam bariuose. Ypatingai, kada mūsų kambariai yra ankštūs ir juose yra susikimšę daugelias žmonių

Reikia neužmiršti, kad mēs labai sunkų turėtume gyvenimą be augmenų: žolių, medžių ir tt., kurie sutraukia savin tulas nuodijančias oro dalis ir tomi padaro tyresniu orą, kuriuo mi mēs kvėpuojame. Auglerugštis ir kiti ga zai, kurie šaip patįs gryni butų labai kenks mingi mūsų sveikatai, o iskosten augmenų lapa liais duoda viskam gyvam, taip-gi ir žmogui, gyvasties spēką. Pogrečiai augmenįs pagimdo gazą, mums jau gerai žinoma oxygeną, kuriuo žmogus ir kiti gyvunai kvėpuoja ir kuris įeina į kraują ir suteikia mūsų organizmui gyvybę ir sveikatą. Laimingi tie žmonės, augantie ar užaugę, kurie patenka gyventi į tokia miesto dalį, kurioje daug medžių ir žolių; bet tie ne laimingi, kurie priversti gyventi susikimšę tar pe dirbtuvių, kur nėra jokio augalėlio ir kur oras vis uomet užterštas dumais ir vienomis dul kėmis.

Ugnies, lempos ar žvakės liepsna, ypatin gai smilkstanti, t. y. nedeganti atsakančiai, užnuodija orą. Taip-gi iš mūsų odos ir dra panų tankiai garuoja nuodijanti medžiaga. Su gadinti valgiai ilgai ir neatzvalgiai laikomi kambariuose taip-pat sugenda ir labai suter šia orą.

Kambario nešvarios sienos, lubos ir sutro ti drabužiai, patalo apvalkalai, pagimdo kam barių pelėsių kvapą, arba, kaip daugumas sa kko, padaro „sutvankusį“ orą. Jei kambarys bus ir švarus, bet, esant jame neišvedintų drapanų, veikiai pasidarys baisus ir edas mūsų sveikatą oras. Turime atminti, kad nešvarūs drabužiai labai smirda ir daugiausia iš tokios smarvės žmonės įgauna ligas, kaip tai: tymus, skarleti ną ir difteriją; o šias visas ligas mēs įgauname tik per savo apsilėidimą. Tiesa, kad daugelis panašų ligų gimsta iš neturto, bet juk ir ne turtaš pas mus viešpatauja ačiu mūsų tamsu mui. Idant tą mūsų tamsumą veikiai iš pasau-

lio išginti, reikia mūsų tėvams išauklėti sveiki žmonės, ir tik sveikus bus lengviau apšvieti.

Moterj! Kurios esate šeimynų kambarė liuose valdonės ir norite vesti visą namų dabą savo protu, bukit malonios — priimkite šioki budą:

1. Užlaikykite kambarius, ypatingai gyvenamuosius, švariai: mazgokite, nors kas-savaitė kartą: langus, grindis, rakandus; neuž mirskite labjansia numazgoti langų stiklus, idant per juos galėtų kuodaugiausiai įeiti saulės spindulių.

2. Drabužiai, kuriuos mēs dėvime, turi buti tankiai plaujami ir išvedinami grynu oru; neuštenka išplauti ir išdžiovinti prie krosnies, reikia butinai išnešti laukan ir išvedinti grynu oru. Tuos drabužius, kurjuos nedėvi kas-die ną, reikia taip-gi išnešti laukan ir išvedinti.

3. Kambarių langus laikykite tankiai at darus; jeigu bus žiema ir oras šaltas, tai vis-gi bus geriaus gyventi šaltame, bet tyrame ore, o ne šiltame, bet užnuodytame. Nesibijokite saulės spindulių, neuždankstykite langų, bet duokite jiems (spinduliams) liuosą kelią; rakandus uždankstykite bile-kuo ir jiems nieko nekenks.

4. Nepatingėkite laikyti kambariuose daugiausiai augalų; mums labjansia priprasta žolynai; užtai gi jų reikia kuodaugiausia mūsų kambariuose turėti; nes kuomet žolynai pradės vysti delei netyro oro ir stokos saulės spindu lių, tuomet bus aišku, kad oras yra neatsakan tis visiems, kas tik kambarijje gyvena ir čia jausi, moterj, priedermė netik pačius augalus tankiai palieti tyru vandeniu ir laikyti tame lange, kuriame daugiausia yra saulės spindu lių, bet labjau prižiurėti ir viso kambario pa dėjimą.

5. Valgis visuomet turi buti šviežias ir gry nas; yra geru daiktu laikyti valgius tankiai ma zgojamoje ir gerai išvedintoje spintoj; bet nie kados nereikia palikti valgius atidarytuose in duose ir ant lentynų, kur yra dulkės. Taipgi, kada tik duosite valgyti kokį-nors valgį visuo met pavuostykite, ir tik tuomet duokite valgyt, jei neatsiduoda sugedusiu kvapaniu.

Labai gerai butų, kad jūs, moterj, steng tumėtės atsipratinti pačios ir kitus atpratinti nuo begalinio valgymo mėsos, o tos vieton val gytumėt ir kitiems duotumėt daugiausiai vai sius ir pieniškus valgius.

Atminkite, moterj, kad viskas, kas tik yra augščiau parodyta, tai yra jūsų rankose ir lai mėtų, kurie yra jūsų sąžiniškoje globoj. Jeigu jūs pildysit augščiau minėtus patarimus ir vengsite augščiau nurodytų kenksmingų pa pročių, beabejones pačios liksite sveikesnės ir jūsų auklėjami kudukiai, jūsų vyrai ir jų už vukai — mamutės, bus sveiki, laimingi po įtekme jūsų proto ir tyro oro — saulutės švie sos bei šilimos.

K. Seštakas.

Szis-tas.

Knygų nevydonai. Paziurėję į giliosis senovės užrašus ant gremėzdisku ir neparankių molio plytų, ar akmeninių lentučių išbraizytus, mēs su užsiganėdinimu pamisljiam apie mūsų šių laikų gražias knygas, ant kurių plonuėtų, nedidelių lapelių tiek daug prirašyta, kad anų laikų mūsų pratėviai butų turėję tukstančius molinių ir akmeninių plytų išbraizyti, norėda mi savo anukams palikti tiek užrašų, kiek pa prasto didumo šių dienų knygoje telpa. O kiek vietos tokia knyga užimtų! Vienok tos moli nės ir akmeninės senovės knygos turi ir gerąją savo pusę, ačiu kuriai tik mēs šiandien ir tetu rime tas senovės liekanas, — mat jos neturi jās naikinančių priešų, tuo tarpu mūsų popierinės knygos turi buti uoliai prižiurimos ir gerai už laikomos; kitaip jų gyvenimas visai neilgas. Nekalbame čia apie tokius naikintojus, kaip ugnis ar vanduo, kuriudu beveik visai negalėjo senovės akmeninėms knygomis kenkti, o mūsų knygas akymirksnyje sunaikinti gali. Šale ug nės ir vandenio šių laikų knygos turi dar priešų daugybę gyvųjų sviete. Pirmiausiai nevy donais yra pelės ir žiurkės, kurios labai tankiai brangiausias knygų rankius sunaikina, ar su-

gadinai. Skaitlingiausi vienok knygų nevydo
nai randasi vabalų sviete.

Ne-ena! vienas francuzų mokslinčius sus-
kaitė visas vabalų veisles knygoms kenkiančias,
kurių pasirodė esama iki 60. Tų mažučiu ap-
švietos priešų tarpe pirmąją vietą užima vaba-
lėlis „laikrodniukas“ (Anobium). Ties „laik-
rodniukai“ yra dveji. Vienas iš jų Anobium
panicum, mažytis vabalėlis vos 2-3 mi-
limetrų ilgio, šviesiai rudas, dryžuotas. Patai-
tė deda kiaušinius knygos lapų tarpuose. Už
5 ar 6 dienų iš kiaušinėlių išsiperi kirminėliai,
kurie ir randa knygoje sau gerą ganyklą; jie
maitinasi popiera, oda, apdarų lentutėmis. Tie
mažučiai sutverimėliai turi taip kietus dantis,
kad sugrauzia viską, kas tik knygai priklauso.
Jie išgraužia nesuskaitomą skylėlių daugybę,
paversdami knygą į rėtį. Kitas tos-pat veis-
lės vabalėlis *Anobium striatum* su įnirtimu
užpuola ne tiek ant pačių knygų, kiek ant jų
lentynų, ant kurių knygos sudėtos. Kadangi
senovės knygos aptaisytos lentiniais apdara-
is, tai tas vabalėlis, grauzdamas apdarus naikina
ir pačias knygas, paprastai senoviškąsias, taip
knygynuose branginamas. Nemažai knygoms
kenkia vabalėlis vadinamas odaėdžiu (Der-
mestes lardarius). Jis 6,8 — milimetrų ilgio;
sparneliai ilgi, rudi. Pataitė paprastai deda
savo kiaušinėlius knygų ir sienos tarpe. Išsi-
perėję kirminėliai tuoj pradeda graužti apda-
rus, ypatingai anų odines dalis. Yra dar vie-
nas vabalėlis, kuris net jau ir pavadintas mu-
zejiniu (*Anthrenus museorum*). Tai suvisu
mažutis gyvūnelis, vos 2,5 milimetrų ilgio, tam-
siai-rudas. Jis su ypatingu įnirtimu užpuola
ant gamtistorškų kolekcijų, vabalėlių rinki-
nių, iškimštųjų žvėrių ir paukščių, vienok ne
sibjauri nei knygomis, ypatingai, jei anos
odiniai apdarai aptaisytos.

Iš kitų vabalų veislių d-deliu knygų nevy-
donu yra taip vadinama sidabrinė zuvytė (Le-
pisma Saccharina), tiesiasparnių skrybiaus. Ji
arti centimetro ilgio, kunas rinkiūotas, su bliz-
gančiais žvyneliais, nuo ko ji ir gavo savo var-
dą; jos pilvas užsibaigia trims mikliomis uode-
gėlėmis. Tas vabalėlis tankiai veisiasi bufe-
tuose, šėpose ir kamarose, daugiausiai tose vie-
tose, kur saldumynai sudėti. Ėda jis dangiau-
siai visą tą, kas turi savyje krakmolo, o kada-
gi jis mėgsta ir audinius, ir popierą, ir net vi-
fokį kailį, tai daugiausiai nuo jo nukentė-
ia knygos, kuriose jis visur sau patinkamus da-
lykus randa.

Siltose šalyse, pvz Pietinėje Amerikoje,
daug bledies padaro knygynuose kirvarpos,
termitai ir kt. Prie pavojingiausių knygų
nevydonų galima priskaityti dar „knygų utė-
les“, kurios sugrauzia viską, kas tik graužti
galima, todėl jos yra laikomos už bjauriausių
namų parazitų. Daugiausiai jų randasi bibli-
otekose; jos labiausiai myli kuo tamsiausius
užkampius, ankštai knygoms užgrusius, o
taipgi skrynes su popieromis ir rankraščiais.
Išnaikinti tą parazitą gana sunku dėl jo ma-
žumo: didžiausias jo ilgis 1,5 milimetro, todėl jį
sunku pamatyti.

Kova su tais visais knygų nevydonais vie-
nada: tankiai ir atydziai knygas apžiūrėti, o
atradus parazitus greitai išnaikinti, neleidžiant
jiems prisiveisti. Kovoje su tais mažulėliais
žmogui netikėtai ateina į talką vienas vabalė-
lis, kurį žmogus ilgą laiką laikė taipgi už kny-
gų naikintoją. Tas vabalėlis iš parčių veis-
lės, vadinasi Chelifer caneroides. Jis turi žny-
ples, kaip vėžys, su apvaliu pilvu, kunas tam-
siai-rudas, kietas. Jį tankiai galima rasti bibli-
otekose, todėl ilgą laiką buvo manoma, kad
jis maitinasi knygomis, vienok ištyrimai paro-
dė, kad jis maitinasi vien tik knygų nevydo-
nais, o labiausiai knygų utėlėmis. Bibliotekų
prižiūrėtojams reikėtų šitą įsitęmtyti ir tą savo
geradarį ne tik nepersiekti, bet dar jį savo
globoje laikyti.

Lušnakojs.

Trijs mokslo stebuklai. Pal ovus Dievui
daryti stebuklus, tą ypatybę pasisavino žmo-
gus. Vieton arklių ir asilų, kinko į vežimus
gazą; vieton ugnies — elektrybę, vieton vaik-
ščioti pas viens kitą žmonės susižneka oru per
tukstančius mylių. Bet tuomi žmogus da ne
pasikakina. Štai ką rengia ateityje įvykinti.
Philadelphijos priemiestyje — Taconoje,
prof. Sumanas įtaisė didelį stiklinį plentą, ku-
riuomi jam pasisekė sutraukti saulės spindu-

li s. Su jų pagelba jis mano varyti didelę
mašiną, kuri pagamins neišpa-sakytai apstų są-
dėlį šilimos. Iš to sądėlio jis mano pardavinė-
ti šilimą ne tik Philadelphijos gyventojams,
bet ir visai Amerikai. Lešos šilimos padary-
mui pareisį daugelį sykių mažesnės už anglių
kasimą arba elektros gaminių šviesai ir ku-
rui. Sumanas nori ir visam švietimui šilimą pa-
giminti, todėl kitą tokį-pat plentą rengia Flo-
ridoje, o tritį — Egipte. Su pagelba kietų
vamzdžių perve-tų žemėse jis mano suteikti ši-
limą visai Amerikai ir Afrikai. Taigi netoli
laikas, kuomet anglių kasyklos n-beturės dar-
bą, nes anglių nebereiks, o žmonės kitu kuomi
naudingesniu užsiims.

Autras stebuklas, tai profesoriaus Villiamo
Pickeringo sumanymas susinešti su Marso gy-
ventojais. Pickeringas mano įtaisyti mašiną
su daugeliu didelių reflektorių iškeltų prieš
saulę. Tie reflektoriai turės sukities ant ašies
ir darydami atblyskius prieš saulę duos Marso
gyventojams ženklus, kad žemė nori su jais su-
sinešti. Jeigu Marsas yra apgyventas, tai iš-
ten butinai žemės ženklus pamatys ir duos at-
sakymą. Tada mūsų astronomai su jų astro-
nomais išdirbs tam tikrą susženkinimų ko-
deksą ir galės ženklu susinešti.

Nemažesnu stebuklu pasitarėnaus tulas
amerikonas David N. cely iš Petersburg, Ind.
kurio išradimas žada žmonijai amžiną d-enos
švie-ą. Jis sumanė pastatyti apie visą žemės
skritulį čielą eilę didelių bokštų, po 1,000 pe-
dų augštumo ir viens nuo kito atstu per 100
mylių. Ant jų bokštų bus pritaisyti dideli at-
šviečiantie stiklai, kurie viens nuo kito per
duos saulės šviesą visam žemės kamuolini, ne-
veizint kur tada saulė bus. Taip, ir užsileidus
saulėi, to krašto bokštai savo stiklais perduos
šviesą ten, kur naktis yra, — taigi žemę ap-
švies ir naktis niekur nebebus. Idant stik-
lai arba reflektoriai nuolatos judėtų, bokštuo-
se bus įtaisyti mechanizmai, panašūs į laikro-
džio.

Ar-gi tai ne stebuklai bus kad žmogus
pasijungs saulę sau amžinai šviesi, išvirti
valgį ir tarnauti su šimtuose su Marso svietu?
V-tis.

IMK.

Ne su žemyn nuleista galva melsk, —
Ką tu sutvėrei — yra tavo.
Ne saldžiais žodžiais į širdies duris pabelsk,
Bet imk tarsi kaip savo.
Menkutis.

SAŽINE.

Gyvendams aš sviete per ilgus metus,
Mažai užtikau kur teisingų žmonių,
Todėl gi palikęs skriaudas, jų melus,
Glaudžiaus prie storpilvių-tėvelių dorų

Nes daugelį kalbant bei giriant girdeju,
Jų sąžinę, darbus ir t-kslo vaisius,
Žmonijai ir Dievui tarnaut panorėjan,
Padėti silpniesiems ir šviesi tamsius.

Iš ydau b-t darbus ir sąžinę jų,
Gyvendams su jaisiais, t. i. jų globoj:
Kaip lupa jie grašį mūsų žmonių tam-ųjų,
Kaip meldžias, kaip vargd eni gelbi bėdoj

Kaip elgias su ponais, d dzturėiais visur,
Kaip meiliai vaišina juos vynais brangiais,
Ką mato vargdienį, kai grašio netur,
Kaip seka jie Kristaus pėdoms bei keliais.

Išvydau juose aš ne meilę žmonijos,
Ne brolių globėjus, ne Kristaus vaikus:
Todėl gi pradėjau nekėst kunigijos,
Sypaus atsiminęs jaunystės laikus.
J. Dzenkauskos.

Aukso grudeliai.

Gyvenimas gali ši-tą duot, bet nieko ne
gali zadėt.
Pažink savo kliaudis, tai žinosi ir savo ge-
rasias ypatybes.

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

Vertė V. K. Račkauckas.

(Tąsa.)

Šiandien šeimininkas buvo neapsakomai bjaurus
Jevsiejui, visą dieną jis žiūrėjo į senį su šaltu, nuobod-
dum piktmu, ir dabar kuomet senis su ruduoju pa-
dėjo į krautvės kėrtį parodyt ten knygas, berniukas
staiga, pats to nenorėdamas, pašnabzdomis tarė
stambjakauiui perkėjui:

— Nepirkkite anų knygų...
Pasakė ir bailiai krustelėjo. Iš po akinių pa-
žvelgė jam veidas šviesios primerktos akis.

— Dėlko?
Ne tuojaus, su tikru išsigalėjimu, Jevsiejus at-
sakė:

— Aš nežinau...
Pirkėjas vėlėi pasitaisė akinius, pasitraukė nuo
jo ir balsiu pradėjo švilpti, skersomis žiūrėdamas į
šeimininką. Paskui kilstelėjęs galvą augštin, jis iš-
sykio pasidarė statesnis, išaugo, pabraukė žilus usus,
neskubiai priėjo prie savo draugo, paėmė iš jo ran-
kų knygą, pažiūrėjo ir sviedė ją ant stalo. Jevsiejus
žiūrėjo į jį ir laukė sau kaž-kō bausaus. Bet stamb-
jakaulis, dasilytėjęs draugo rankas, tarė ramiai ir
stačiai:

— Na, eiva...
— O — knygos? — šuktelėjo rudasis.
— Eikiva... aš čia nepirksiu...
Rudasis dirstelėjo į jį, paskui į šeimininką, jo
mažos akutės ėmė greitai mirkčioti ir jis paėjo durų
linkni.

— Nenorite? — užklausė Raspopovas. Jevsie-
jus iš balso suprato, kad senis nusistebėjo.

— Nenoriu! — atsakė pirkėjas, ilgai pažiūrėjęs
šeimininkui į veidą. Tas susiraukė, pasitraukė prie
savo stalo, mostelėjo ranka ir staiga nepaprastai bal-
siai tarė nepažįstamui Jevsiejui balsu:

— Tamtos valia, žinoma... Vis-gi aš to,
atleiskite, nesprantu...
— Ko tamta nesuprantai? — užklausė stamb-
jakaulis, šypsodamos.

— Vartė knygas dvi valandį ir ilgiau dar...
susidėrėjo ir staiga — dėlko? — balsiai šukavo še-
imininkas.

— Tad nors ir dėlto, kad priminiau aš tamtos
bjaurų snukį... Tamsta dar nenusprogai? Gaila...
Stambjakaulis ištarė savo žodžius pamazi, ne-
balsiai, aiškiai, išėjo iš krautvės nesiskubindamas,
sunkiai žingsniuodamas, balsiai.

Valandėlę žiūrėjo senis paskui jo, paskui pašo-
ko iš vietos, smulkiais žingsniais pribėgo prie Jevsie-
jaus ir, pagriebęs jį už pečio, greitai pašnabzda ėmė
sakyti į jį:

— Eik paskui jo, dažinok, kur gyvena, eik!
Kad nepasergėtų, supranti, greičiau...
Jevsiejus svyravo iš šalies į šalį ir butų pargriu-
vęs, jei jo nelaikytų senis. Jo krutinėje buvo tuš-
čia, ir senio žodžiai sausai ten barškėjo, tartum žir-
niai pusėje...

— Ko tu drebi, stabe! Aš tau sakau...
Pajutęs, kad šeimininko ranka išleido jo petį,
Jevsiejus pasileido bėgti...
— Palauk... kvailas...
Jis sustojo, šauksmo pavytas.

— Kur tau... ar-gi tu gali... Dieve mano...
Eik tu iš mano akių...
Jevsiejus paško į kėrtį, jis pirmą sykį matė še-
imininką taip užpykusį, jis suprato, kad tame pyktu-
me yra daug išgąsčio, gerai jam pažįstamo jausmo,
ir, nežiurint į tai, kad jį patį sutrynė baimė, jam
vis-gi patiko tas senio išgąstis.

Mažutis, apdulkęs senis puldinėjo po krautu-
vę, tartum pelė spąstuose. Bėgo jis pas duris, kišo
galvą lankan, tėsė kaklą, vėl grįžo krautvėn, čiupi-
nėjo save nusiminusiomis, silpnomis rankomis ir
bambėjo ir šnypstė galvą purtydamas taip, kad aki-
niai šokinėjo ant veido.

— N-na-a... niekšas... ta-aip... niekšas...
aš gyvas... gyvas...
Neužilgio jis susuko į Jevsiejį.

— Daryk krautvę!

Sugrįžęs savo kambarin, jis persižegnojo, sun-
kiai atsidukėjo ir pavirto ant juodo suolo. Visados
dailus, dabar senis buvo visas raukšlėtas, jo veidas
susitraukė, rubai nutįso kvoldais ant jo išgadinto
kuno, tartum jie išsyk pasididino ir išsitempė.

— Pasakyk šeimininkei, kad duotų man pipi-
rienės... didelį stikliuką...
Kuomet Jevsiejus atnešė degtinę, šeimininkas
pasikėlė, ant sykio išmetė ją ir, plačiai išžiojęs bur-
ną, ilgai žiūrėjo į Jevsiejį, paskui-gi paklauso:

— Ar tu supranti, kaip jis mane užgavo!

— Taip, — tarė Jevsiejus.

— O už ką — supranti?

— Ne...
Senis pakėlė ranką, pagrasė pirštu ir įlaužtu
balsu tarė:

— Aš jį žinau... aš daug žinau!...
Nusimovęs savo juodą kepurę, patrynė ranko-
mis sau plikę, apžiūrėjo kambarį, vėl pačiupinėjo
rankomis galvą, ir atsigulė ant suolo.

Rajisa Petrovna įnešė vakarienę ir, bestatant
indus ant stalo, paklausė:

— Nuvargai, tamsta?

— By neigaliu truputį... drugys, manau...
Duokit dar pipirienės... Pasėdėkite su manim,
tamstai dar anksti eiti...

Kalbėjo jis skubiniai. Kuomet Rajisa atsisėdo,
senis pakėlė akinius ir abejojančiai ją visą peržvelgė.
Bevakarieniaujant jis staiga, pakėlęs šankstą
augštin, pratarė:

— Nesinori valgyt... Aš papasakosiu tams-
tai — buvo toksai atsitikimas...
Jis nuleidęs galvą ant bludelio, ilgai tylėjo,
tartum svarstė — ar pasakoti. Paskui, atsidukėjęs,
pradėjo:

— Paveizdan: gyvena žmogus, pas jį — pati,
savas namas, nedidelis namelis, sodnas ir daržas.
Karvė. Viskas tai įgyta, savęs nesigailint... At-
siranda jaunas žmogus, dėvėna, džiovininkas, pasi-
samdė kambarėlį ant viskų, pietauja su šeimininku...
su šeimininkais...

Rajisa klausėsi pasakojimo ramiai, atsidėjęsi,
Jevsiejui-gi buvo nuobodu. Jis žiūrėjo į moteriškę
veidą ir butinai norėjo suprasti, kas šiandien atsitiko
krautvėje. Buvo panašu į tą, kad lyg jis iš nety-
čių užbriežė degtuką ir iš to menko žiburelio staiga
užsiliepsnojo kaž-kas senas, senai išdžiuvęs, kaž-
kas bailiai įsidedė ir tik-tik nesudegino jį staiga,
nedora ugnimi.

— Reikia tylėti! — pamislijo jis.
— Tai buvai tamsta? — užklausė Rajisa.
Senis staiga pakėlė galvą.
— Kodėl tai — aš?
Sudavė sau į krutinę ir karštai, rusčiai susuko:
— Kalbama ne apie žmogų, bet apie įstaty-
mus... Ar privalo žmogus paremti įstatymus?
Privalo! Be įstatymų negalima gyventi... Kvaili
jūs esate, nėra žmogus visame kame panėši į žvėrį, jis
godus, piktas ir kraugerys...

Senis pasikėlė kėdėje, rėkdamas Rajisai veidan sa-
vo žodžius; jo plikė parandonavo. Jevsiejus girdėjo jo
rėksmus, netikėjo jiems ir mįslijo apie tai, kad žmo-
nės yra surišti, apipainioti kaž-kokiais nematomais
siulais, jei iš netyčių užkabinti siulą, žmogus puldi-
nėja, pyksta, rėkauja... Ir sakė sau:

— Reikia atsargiai!
— Žodžiai nekenkia, jei jų nesiklausai. Bet
kuomet jis ėmė vesti į papiktinimą jos sielą... ji
moteriškė jauna, kvaila... ir tas jo prietelis, ku-
ris... kuris šiandien...

Senis staiga nutilo ir pažvelgė į Jevsiejį. Pas-
kui tyliai su neužsitikėjimu užklausė:
— Apie ką tu mįsliji?
Jevsiejus pasikėlė ir nusiminęs atsakė:
— Aš nemįsliju...
— Na, eik... pavakarieniai ir eik! Išnešk
indus.

Šeimininko paerzinimui Jevsiejus tyčia nesku-
biai terinko nuo stalo indus. Tuomet senis spiegliai
susuko:

— Eik, aš tau sakau! Ak, koks kvailas!
Jevsiejus išėjo, atsisėdo ant skrynios, duris jis
pridarė tiktai, ir girdėjo aiškiai greitai šeimininko
pasakojimą:

— Atėjo jo išvežtų naktį, jina išsigando, su-
drebėjo, suprato į koki kelia išvedė ją tie žmonės...
taip. Aš jai sakau...
— Tai — buvai tamsta? — balsiai užklausė Ra-
jisa.

Senis ėmė kalbėti tyliai, veik pašnabzdomis.
Paskui girdėjosi aiškus Rajisos klausimas:
— Mirė?
— Na, tai ir kas! — piktai šuktelėjo senis. —
Nuo džiovos neišsigydysi... vis viena!

Jevsiejus sėdėjo ant skrynios, lingavosi ir klau-
sėsi tylaus kalbų šnabzdėsio.
— Ko tu sėdi?
Jis atsigrįžo. Galvą pro duris iškišęs, žiūrėjo
į jį šeimininkas.

— Gulkis, migkl!
Šeimininko veidas pranyko, duris užsidarė, Jev-
siejus atsigulė ir mįslijo:
— Kas tai mirė?
Sausi senio žodžiai biro ir biro, tartum sudžiuvę
lapai ant kapo. Berniukas vis aiškiau jautė save
tamsiame baisių paslapčių rinkyje. Kartais senis
užpykdavo, šukaudavo — tas neleido nei mįslyti, nei
užmigti. Gaila buvo Rajisos, ramiai tylėjusios ant
tų šukavimų. Štai, ant galo ji nūėjo savo kambarin.
Kelias valandėles šeimininko kambario buvo tyku, o
paskui vėl ėmė skambėti jo balsai, bet jau lygus,
kaip visados:

— Palaimintas vyras, kuris neina nedorėlių su-
sirinkiman ir ant nusidėjęlių kelio nestovi...
(Toliaus bus.)

prigėrę alaus, paėmę plunksną rašo korespondencijas prieš kunigą; senovės laikuose kariavo su kirvukais, o šiandien su plunksna. Šliuhtarčiai! Oi reikia mums disciplinos, disciplinos, nes tik disciplina ešą gali panaikinti šmeižimus. Jūs, Waterburiečiai, ešą, už tarkit už kunigus!— Toliaus pranašavo, kad tuojaus visi žydai bus išvaryti į Mezopotamiją ir su jais sykiu išeisą visi mūsų cicilikai... Senadorio mieste ešą visi „bomai“, kurie atlupeidami svetimas skrynelės bėgą į kitus miestus; Mahanojui lietuviai statę mokyklą, bet fundamentą padėję iš alaus, ir bukštas sugriuvęs. St. Louis mieste vienas sudžia pametęs urėdą ir ešą gatvių šluot už \$1.50, o mūsų salionininkai subankrutinę gėdžią eit dirbt, per tat, kad jų moteris turincios šilkinės šlebes. Tuomi užbaigę savo kalbą kun. Milukas. Mergaitės pagiedoję lietuviškas giesmes; prieš atidarymą prakal būgiedoję: „Sveiki sveteliai, sveikas seselės, sveiki tautiečiai“... Pabaigoje giedoję: O mūsų krašte, Lietuva brangi“ ir kitas giesmes.

Kun. A. Milukui, tur-but, labai įsipuko mėsos valgymas. Brooklyne liepė nevalgyt dešrų, nes esančios visos pakulinės, o Waterburiečiams linki valgyti cibulius ir makaronus.

Skrusdė.

Vietines žinios.

— Gegužo 31 d. Brooklyno drangystės turėjo iškilmingą apvaikšėjimą, kaip paminėjimą laikui 40 m. emigravimo lietuvių Ameriką. Paroda su dviem kapiljom vaikščiojo didesnis Williamsburgo gatvėmis, lydima draugų su savo krumonimis ir podraug su nauja tautiška vėliava, kurią įtaisė vietinis Lietuvių Amerikos Piliiečių Klubas. Prie šio apvaikšėjimo buvo po draug pšventinimas naujominėtos vėliavos. Parodoje dalyvavo minios žmonių ir miesto valdininkai. Po apvaikšėjimo gatvėmis minios sugrįžo į Tautiško Namų svetainę, kur laukė prakalbavienas miesto valdininkų (angliškai), Liutkaukas, kun. J. Žilinskas, Vinikaitis Kandrotas ir kiti — lietuviškai. Autų lietuviškos mokslo vadovėliams leisti surinkta suvirš 70 dol. Visas apvaikšėjimas padarė ant Brooklyno lietuvių smagų ir tautiškosios vienybės įspūdį.

Krasos dėžutė.

G. Baltakis. Sutinkame. Tik neilga. Užraštelius ačiū.

pp. Jokubynui ir Valpa raišo kuopai. Atleiskite, kad Tamstų rašteliai nebepatilpo Pirmiaus netikėtai atliko dėl vietos mazumo, o paskiaus jau buvo pervėlai.

S. Donilavičiui. Mums labai gaila, kad Jūs Sveikas neaiškiai sau persistatote, ka-

tai yra laikraštis ir kaip jis turi prieš visuomenę stovėti. Mat Jums viskas tas nepatinka, kas užgana per laikraštį Jums mylimas ypatas, o kiti nebutų tenkini, jei mės į Jūsų norą atsivėlgdami nepriimtu mėm jųjų raštus, svarstant visuomenės reikalus. Kadangi visuomenės reikalai yra augštesni už asmenų norus, todėl mės ir negalime su Jumis Sveiku sutikti. Mums net nesu-prantama, ką Jūs vadinate: „vedimu agitacijos prieš vi-suotinę bal-avimą“. Jeigu turite omenėje p. Balevičiaus straipsnelį, tai Jūs Sv. pamiršote, kad jis yra ne mūsų rašytas, bet vieno iš visuomenės, kuri visuomet turi vietą laik-raščiuose savo reikalus apkalbēt. O juk balsavimai ir-gi yra visuomenės reikalai. A-not Jūsų Sv. tai kas vieniems jau aišku, tai ir visiems turi but aišku. To vienok nėra. Vi-suomenės laikraščiuose apie viską reikia leisti kalbēt, ir išmintingi žmonės neatsikreip-ja užpakaliu į kitų nuomones, bet išklauso, svarsto ir argu-mentuoja. Tik partijų laik-raščiai žinomuose dalykuose kietai laikosi prie savo princi-pų. Ir tai, jeigu da tie prin-cipai neesti didžiūmai supran-tami, tai ir partijų organai lei-džia liuosai kalbēt ir rašyt apie visuomenės reikalus.

T. Klevetis. Eilutės nenu-sisekė.

„L. U.“ Meldžiame sių-ti rankraščius suištus, o ne at-virose kopertose.

Fr. Eism. Ne dėlei min-čių, bet dėlei laiko ir vietos stokes. Paliesta gana plačiai daugelis klausimų, todėl by-kaip ats-kyti nei T-tai, nei kitiems nebus naudos. Bus atsakytas.

Buvęs Bažnyčioj. Rašote gerai, tik perilgai. Žinutėse ilgi išvadziojimai netinka. Verčiau rašyti tankiai, o trum-pai.

P. Vampai. Tinka. Ra-šykite.

G. B. Baronui. Labai mums gaila, kad Tamsta už „L. Ž.“ kritiką išsivedėt. Bet, tiki-ke, tas ne su blogu noru atsi-tiko.

Mūsų žingunė.

Menkutis — „Harmonija“
G. B. Raitelis — „Giria ošė ir lingavo“, „Vakaras“, „Dai-nius“, „Senatvė“, „Slenka lai-kas praeitin“, „Teisybė ir pa-saka“, „Katinas ir veidrodis“.
P. B-tis — „Marijavitai“.
K. J. Baronas — „Spėkū mės tu-rime, bet nemokame jomis naudotis“.
J. Juodukynas — „Dėlei mokyklų klausimo“

Pigiaj parsiduoda butas.

\$800 įmokant, likusią sumą leng-vo išmokešiu, galima pirkti vienai šeimynai žamas iš 6 ruitų ant (Lin-ton ties Willow Ave. Maspethe, L. I. Galima jame ir dviem šeimynom gy-vent. Atstu tik per 30 minutų nu-Williamsburgo ir Brooklyno tiltų bei Long Island perkelos (ferry). Galite ateit apžiūrēt.

E. C. Rybickis, savininkas,
1317 Hoe Ave Bronx.

Aukos J. Kačergiui.

Per J. Azunarį, Waterbury, Conn. \$3.12
Per A. V. Krią, Shennadiah, Pa. 3.00
Buvo (Žr. „V. L.“ 20 N) 4.90

Viso 11.02
J. Grinius.

TEMYKITE!

Uždeju Krautuė Apsiaivimu (Shoe Store) Visokiam pasirinkime ir prekės. Atsilaukykite ir persiliudykite apie daugumą ir geruą tavorų.

L. Buczinskas,

213 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Pardavimui mėsinyčia.

Pulkioj vietoje ir gerai išdirbtu bučernia po No. 276 Wythe ave., Brooklyn, N. Y. parsiduoda ant leng-ru išlygų. Kas nori išgyventi pelningą mėsinyčios biznį, te pasi-skubina greitai laiku atsiskauti. Par-davimo priežastis — iškeliamas į kitą miestą

„BALTRAMIEJAUS NAKTIS“

yra tai pulkus prancūzų romanus. Žingeldys tikėjimo pamatai ir mirštaučių gintai: bedelio ir kataliko. Įdomūs darbai karaliaus, kunigų ir jų paslapčių. „Balt. Naktis“ stora, didelė knyga. Kunigai draudžia ją skaityti.

Kaina 75 cen.

„RAISTAS“ (THE JUNGLE),

versta iš anglų kalbos originalo. Yra tai aprašymas iš Amerikos lietuvių gyvenimo. „Raistas“ taip žingeldi, kad į visas civilizotas kalbas išversta, todėl jog akiva knyga. „RAISTA“ perskaitę busi kaip šešias klisas pabaigę ir geriau pasaulį bei surėdymą pažinsi, negu daug metų Amerikoje gyvenę.

Kaina 1 dol.

Reikalaujant knygu adresuoti:

Mad. Sq. Sta. box 189, New York.

Prenerata laikraščių „Vienybės Lietuvinkų“ arba „Lietuvos“ metams 2 dol., bet kas naujai užsisakys per mane „Vienybę Lietuvinkų“ arba „Lietuvą“ metams, prisijusdamas man 2 dol., apturės vieną šitų laikraščių ir „Baltramiejiaus Naktį“ DOVANAI.

Aukos „Revoliucijonieriaus koliai“.

J. Luobikis Worcester, Mass. per „Kovą“ — 25 c.

ANT RENDOS.

Daili kriaučių šapa su pečiais prosams ir šviesa, visos lubos ar pusė lubų.

155 Hope st. Brooklyn, N. Y. Savininko adresas:

Mr. Plift,

233 E. 62-nd st. New York.

PIGIAI PARDUODA GROSERNIĄ.

Kas nenori sučėdytam skatiku be naudos buti, gali labai pigiai pirkti dailią grosernią ir vaisių krautuė (fruit store). Pelnas už-tikrintas, nes tirstai apgyventa

318 Wythe ave.,

Brooklyn, N. Y.

Sugryžtantį pergaletojai.

Nuo neatmenamų laikų pergale-tojų sugryžimas buvo apvaikšioja-mas visos tautos. Kiekvienas sten-gėsi parodyti savo meilę ir pasišven-timą. Gali buti netinkamu, b. t teisinga sulyginus su tuo prasine-šančią pirmynėigą Trinerio Ameri-koniško Elikyro Karčiojo Vyno Jis pergaleto visus nudotojus, nes geresnių šitos rūšies vaistų negalimė nė vienam padaryti. Jei tas butų galima, tai tas butų vėl padaryta tik Trinerio. Jo laboratorijos, po prie-žiūra mokslininkų yra pavyzdžiu švarumo ir prieinamos kiekvienam. Jo vai-tai yra žinomi žmonėms kaip išikimos gyduoles visose skilvio, žarnų ir kraujo ligose. Vartok juos kaip tik valgumas sumenkės ar jau siesi silpnu ir pailsuosi be jokios matomos priežasties. Gaunama ap-tiekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

No. 1005. — Gvarantuota per W. F. Severa Co. sulgy įstatymais apie Maistą ir Vaistą, nuo 30 d. Berželio, 1906 m.

NUSILPNYTAS PILVAS

Su visais savo sumišimais organišku funkciju, tokioms kaip: no-malumas, dispepsija, apdegimas aštras arba chroniškas, diegliai, skau-dėjimai pilvo, geltige, neuralgia pilvo, suketejimas, neriška dispepsija, vertimas ir mešlungiskumas reikalauja įvedančio i tvarką veikėjo, tokio kaip

SEVEROS GYVASTIES BALSAMAS,

dėl to kad duotu pilvui stiprumą ir nauja energija. Yra tai vaistas į kuri be jokios abejonės galima tikėti kad tikrai duoda stiprumą ir pa-šelpa visokiose atsitikimuose silpnybės, susimucijimo, negalėjimo, linkimą prie gailėsčio, susilpnymą pajegos ir tt. Geras kaip dėl senų taip ir dėl jaunų. Tikras prietelis moterims ir merginoms.

Turejau Skaudejimus Pilvo.

Turejau skaudėjimus pilvo ir šone, mušymą širdies ir abelna nusil-nejima, betgi nuo laiko kada pradėjan imti ant pilvo Severos Gyvasties Balsamą Pasti-leis, visas skaudėjimas pilvo praėjo ir šiandien jaučiuosi sveikas ir išgyditas,

Robert Hudecek, 1102 Walnut Ave. N. E., Cleveland, O.

Visi aptiekoriai pardavineja Severos Vaistus. Ziurek kad ne duotu tau netikros Severos.

NETURI RAUDONO VEIDO

tie, kurie serga anemija.

Severo Krauja-czystynis

butinai ir greitai priduda kraujui kolierę, nu-varo šalin nuo veido žalą išbliskymą ir padaro tą, kad žmogus jaučėsi gerai. Ant egzemos, pasidi-dinimo pailaui, vočiu, užsinudijimu ir tt. Geriausias vaistas imti pavasario laike.

Kaina \$1.00.

SUARDYTI NERVAI!!!

Kada nervai nesveiki, suardyti, nespakaini, tada

Severo Nervotonas

duos jem gyvastį ir naturaliską pajiegą. Is yra neatbutinai reikalingas kožnam atsitikime nerviskumo. Atsakančiausias vaistas nuo sustipri-nimo smegenų ir nerviško sistemo. Nuo skaudė-jimo galvos, nuo prispaudymo, nuo nemiegoji-mo, nerviško sužėdyto ir nuo kitų tokių ligų.

Kaina \$1.00.

— DAKTARO PATARIMAI DOVANAI —

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Savaitinis laikraštis

„LIETUVOS UKININKAS“

1909 m.

3 rub. metams
1r. 50k. pusmečiui

Didžiojo Lietuvoj.

Apskelbimai 15-30 k. eilutė.

Adresas:

VILNIUS,
„LIETUVOS UKININKO“
REDAKCIJA.

4 rub. metams
2 rub. pusmečiui

Amerikoje.

Amerikiečiai gali užsisakyti

„Vienybės Lietuvinkų“

Redakcijoje:

120-124 GRAND STREET,
BROOKLYN, N. Y.

Seniausias („Viln. Žin.“ užmigus) Lietuvoje laikraštis, kurs, nežiurint į Rusijos vyriausybės persekiojimus ir kunigų pra-keikimus, eina be perstojimo nuo 1905 metų pabaigos. ....

„Lietuvos Ukininkas“ savo metiniams čėmėjams 1909 m. duoda:
1. „LIETUVOS UKININKO“ 52 numerius.
2. „ŽEMĖS“ 26 numerius.
3. „MOKYKLOS“ 12 numerių.
4. „KALENDORIŲ“ 1910 metams.
5. Šešeriopų daržovių sėklų išbandymui.
6. Toliau žada dar duoti daktariškų pamokinių ir knygių priedais. (Žiur. „L. U.“ N 11-09).

„Lietuvos Ukininkas“ rašo apie visus svarbiausius Lie-tuvos gyvenimo reikalus ir apie Rusijos vyriausybės darbus, taipogi apie Amerikos, Prūsų, Anglijos, Transvaliaus ir kt. lietuvių gyvenimą. Ne-uzmiršta ir kitų valstijų svarbesnius atsitikimus. Taip-pat spaudžina moksliskus straipsnius, apysakas — Žemaitės, L. Pelėdos ir kt. Iš V. Dumos darbų pranešimus prižiuri mūsų atstovai — A. Bulota, P. Keinys, J. Požėla. Dar duoda visokius patarimus ir atsakymus teisių (bylų) dalykuose per žinomus advokatus: A. Bulotą, P. Leoną, J. Vileišį, ir adv. pag. L. Cipiljanską.

„Žemeje“ skaitytojai randa visokius naudingus straipsnius apie ukio vedimą, gyvulių užlaikymą ir visokius ukio reikaluose patari-mus ir atsakymus ant skaitytojų klausimų. „Žemė“ veda mokytojas agronomas. Dar „Žemeje“ buna daktarų straipsniai apie sveikatos užlaikymą.

„Mokykla“ užsima mokyklų ir auklėjimo reikalais. „Mo-kyklą“ veda mokytojų kuopa.

„LIETUVOS UKININKAS“ verta turėti kiekvienam lietuviui kaip Lietuvoje, taip ir Amerikoje.

AMERIKOS LIETUVIAI gerai padarys užsisakę „Lietuvos Ukininką“ sau ir savo giminėms ir pažystamiems, pasiliksusiems Lietuvoje.

„LIETUVOS UKININKUI“ leisti 1908 m. susitvėrė tam tikra BENDROVĖ („FELICJA BORTKEVIČIENE, KAZYS GRINIUS ir Ko.“) Kas įsirašo į tos Bendrovės narius ir įneša nemažiau kaip 25 rub., tas „Lietuvos Ukininką“ gauna dovanai. (B-ės įstatai „L. U.“ NN 10 ir 11, 08). Pasižūrėti siunčiame vieną „L. U.-ko“ numerį DOVANAI.

Pinigus mės priimame ir „money orderiais“, tik visuomet ant „money orderio“ turi but parašyta, kieno tie pinigai.

ADRESAS:

Vilnius, „Lietuvos Ukininko“ Redakcija.

Old Phone 293-R. New P. ne 1500-R
Lietuviškas Graborius,
Fr. Kavaliauskas,
 Karietos Laidotuvėms, Vesi-
 lioms ir Krikštynkms.
 57 Cor. Hazle & Stanton st.,
 Wilkes-Barre, Pa.

PIRMAS LIETUVIŠKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIŲ ABROŽŲ.

— Darba —
 atlieku puikiai už priei-
 namą prekę

Kogeriausia darau nau-
 jas skripkas ir taisau.

G. BENSON,
 328 Bedford ave. BROOKLYN,
 N. Y.
 (tarpe No. 2nd ir 3rd st.,
 du bloki nuo Grand st.)
 Galerija atidara nuo 8 ryto iki 6 val. vakare.
 Udarininkais ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman

Gdytojas iš seno krajaus.
Specialistas nuo visokių
ligų.

Gydo net labiausiai užsienėjusias vyrų,
 moterų ir kūdikių ligas.

Galima snisnėkėti lietuviškai, len-
 kiškai, rusiškai, vokiškai ir slavaiškai.

VALANDOS PRIĖMIMO.

nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 po piet-
 nuo 7 iki 9 vakare.

No. 51 N. Washington street
 Wilkes-Barre, Pa.

PRETELIAI LIETUVIAI.
 12 dideliu ir 12 mažų.

Prokė \$10 už butską. Fieles apmokamus
H. B. ROSENSON,
 BROOKLYN, N. Y.
 812-819 Grand St.
 Telephone, 1128 W. Washington

GERIAUSIA UŽEIGA PAS
VINČĄ ŽARSKĮ.

Laikau puikioje vietoje Sallūnų, už-
 laikau skaniausius gerimus, Alų, Ariel-
 kų, visokių Vynų ir kvepenčius Cigarus.
 Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas
 savo tautietį po Numeriu
111 Wythe Ave.
Brooklyn, N. Y.

Jonas S. Lopatto,
 Attorney and Counsellor-at-Law (Lietu-
 vų advokatas pabaigęs Pensilvanijos
 Universitetą), užsima varamu provų vi-
 suose teismuose.

Offisas rumpose 47-48-49 Bennett
 Building, kampo Public Square ir North
 Main Street, WILKES-BARRE PA.
 Telefonas naujas Offiso 37
 „Residencijos 1284-R.

New Phone 2023-2. Lock Box 48.
CHAS. ADAMS.

Laikau agentūrą, parduodu sifkortes
 ant geriausių linijų ir geriausių lai-
 vų ir siūnčiu pinigų į visas vietas da-
 lis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos
 kursą. Prieg tam laikau **HOTELI.**
Chas. Adams,
 George ave & Ash st., Parsons, Pa.

Lietuviškas Ziegormeisteras.
 Sziuomi užsimu jau 18 metų.

Praneša visame Lietuviame,
 kad užsienio didele kratove
 visokių ziegorių ir žiedų:
 kaip tai, laikrodžių stėnir, ju-
 kieninis žyto akso vyrų ir
 moteriškų at graziom kvie-
 žoms ir t. t. Visokių žiedų
 šilbūnų ir šėp, nesot vaiki-
 namo ir merginoms dideles
 pastinkimo ir už prieinamą
 prekę. **VISOKIŲ MUZIKOS**
IRANŲ.

Skripka, armonika, strom, klarneta, britv, dro-
 knojamų masinų ir parsonų. Telpoigi ziego-
 rėlius pataisan.

M. MINKUS,
 kampo Hancock ir
 226 E. Mark st. Wilkes-Barre, Pa.

P. V. ROVNIANEK & CO.
 Seniausias Lenkiškai-Slaviškas
BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELIARIJOS: 25 Ave. A., New York, N. Y.
 612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.
 305 North Water st., Connelville, Pa.

TAUTIEČIAI!

Jeigu norite sūsti pinigų į seną krają, arba reikalinga
 kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias
 bankierius visoj Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir
 greitai siūnčiam pinigų. Parduodam laikavortes ant visų linijų,
 kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antverp, Anglija,
 Fium, Libau ir t. t. Paimam visokias reikaluose turto ir kareiv-
 vijos provas. Priimam ant padėjimo pinigų ir už metus mo-
 kam procentą.

Su bent kokiu reikalu kreipkitės ypatingai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co.,
 25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

Max Kobre
Litewski i Polski BANK

40 Canal Str.,—142 Division Str., New York
 Filija 81 Grand st. Brooklyn, N. Y

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduolam Sifkortes ant visu
 greičiausių laivų už pigiausia prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini-
 North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburg, Red
 Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Rotterdam. Siūnčiame pini-
 gus, kuriuos jūs prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite su-
 nekėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudikite, kad mes per
 52 metus su kovu apsiėjome teisingai. Teisposgi pardūdame tikietus ant
 visu geležinkelų Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinoti kad mes priimam pinigų į depositą bankos ir mokam
 p 3% procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir vir-
 šaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti
 gali kežną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

Daktaras Tiesų, Julian Czupka.
 Adwokatas ir Notary Public.
 Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre
 Pa., kaslien.
 138 S. Washington Ave.
 Scranton, Pa.

Panedėliais ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.
 Užsimu provomis Wilkes-Barre
 ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa
 liudyjimus (doviernastis) išrupinu
 Rosioj ir Lietuvoj.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS
 — pas —
Jona Kulboka
 SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA,
 VISOKI VYNAI,
 — KVEPIANTI CIGARAI. —
 74 Grand st., Brooklyn, N. Y.
 (kampus Wythe ave.)

PLYMOUTH NATIONAL BANK,
 East Main st., Plymouth, Pa.

KAPITOLAS.....100.000
 PERVIRŠIS.....20.000

Tris procento mokame ant padėty pi-
 nigų. Bus išmokėta ant kiekvieno pa-
 reikalavimo. Geriausia užtikrinta urė-
 diska banka.

John R. Powell, Prezidentas.
 John J. Moore, Vice-Prezident.
 R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Lietuviškas Daktaras.

Daktaras drangysėjų: Sv. Jurgio,
 D. L. K. Gedimino, Sv. Petro ir Povilo

OFISO VALANDOS: TELEPHONE:
 8-10 A. M. 1950
 1-2 A. M. GREENPOINT
 6-8 A. M.

DR. H. MENDLOWITZ
 271 Berry st., Brooklyn, N. Y.

New Phone 1284-R.

PUIKUS HOTELIS!
KAZ. MILŠAUSKO.

Geriausia užeiga lietuviams.
 Salė Mitingams ir Susirinkimams.
 Priek tam laikau kriaučyste. Stie-
 liuotus siutus dirbu pagal naujausią
 madą, už prieinamą prekę.

Reikale nepamirškite savo lietuvių.
 243 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa.
 Hotelis žemai, o kriaučyste viršų.

Lietuviškas Dziegornikas
 Sziuomi užsimu jau 20 metų.

Užlaikau visokius rusėlis laik-
 rodžius, sieninius, pastatomo
 ir kieninius vyrų, nemoterišk-
 kus, ankinius ir sidurinius re-
 zėstėlius, visokius žiedus, apli-
 kas, auskarėlis ir branzalėlius
 teipgi vinčavonei žiedus, sode
 su lietais, diena mėnesi metu
 su vardais dykal. Teipgi tai
 su sine visus pamėnėtis ir
 pamėnėtis daktas. Gaukite už
 įgita prekę atsiekancė rasyte.

Norinti nesoderiot laikrodėjų aukšin ar aida,
 brin, ar paskenot, tegul prisėnėda savo tikra
 adresa ir 50 ct., o mes prisėsim ant Expreso ir
 peržiūrėjas galėsiuomekėt pinigų ir pastim.

VINCAS URMANAVICZIA,
 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

A D R E S A I

CENTRALISKŲ VIRŠININKŲ „TĖVYNĖS
 MYLTOJŲ“ DPAUGYSTĖS.

Pirmsėdis: B. K. Balevičia,
 826 32-nd st., Chicago, Ill

Sekretorius: A. Ramanauskas,
 101 Oak st. Lawrence, Mass

Kasierius: A. J. Povilaika,
 804 Bank st., Waterbury, Conn.

Knygius: J. Simanavicius,
 331 Barnes st., Plymouth, Pa

Literatėiskas Komitetas:
 Jonas Hgaidas,
 3252 Halsted st., Chicago, Ill.

V. Sziakiys,
 119 E. Centre st. Shenandoah, Pa.

300.000 IŠGYDYTI!

Nereikia ilgiau sirgti! 300.000 žmonių
 buve varginti visokiomis ligomis, tapo pasek-
 mingsi išgydyti ir tie, kuriuos kiti daktarai ir
 Institutai buvo pripažinę už neįgydomus; vieno
 mok garsieji daktarai Collins New York Med-
 ical Instituto ir tuos išgydė.

Nenustok vilties! Nepaisyk kaip yra
 sunki arba užsienėjusi liga, nes tie patis Spe-
 cjalistai ir Tave teipgi gali išgydyti. Neatide-
 lok, ateik (arba parašykite lietuviškai), o aptu-
 rėsit pagelbėjimui vaistus, kurie tuojaus
 suteiks palengvinimą ir padarys sveiku.

Nepavesk savo sveikatos ir ateities
 menkiems ir nepatyrusiems dak-
 tarams, apie kuriuos nieks nežino. Už tai ne-
 laimeje ligos, be apsirikimo, kreipkis prie
 visiems žinomų geriausių gydytojų!

Collins New York Medical Institutus yra
 seniausias, didžiausias ir atisaukus, jos ma-
 nus specialistai daktarai direktoriai, tuojaus
 užsimis tavo ligos išgydymu.

TEISINGI DAKTARAI! GERI VAISTAI!
TIKRAS GYDYMAS!

Reikale tam tikras specialistas daktaras pa-
 daro operacijas.

Jeigu sergi reumatizmu, užsikrečiamoms slaptoms ir kraujo užnuodijimo
 ligoms, ausų, kaklo, krutinės, kėpenų, plaučių, strėnų, nugaros ir
 tam panašioms, **VYRAI ir MOTERIS**, ateikite arba rašykite, adresuojant:

COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE
 140 WEST 34th STREET, NEW YORK.

OFISO VALANDOS: Jei nori apsišviest, išmanyti apie svei-
 katą, kaip ją užlaikyti, o apsigurs, kur ir
 po, pietu nuo 2 iki 5 val.
Sventadienis nuo 10 iki 11.
 Vakaraus utarinke
 nuo 7 iki 8 val.

Dr. J. McGLADE, **Dr. J. F. COYLE,** Gydymo Direktorai.

Naujausiai ištirti vaistai.

Piankų susikymai ir atauginimai, nuo pa-
 puzkų, epaujų, niežuli, egzemos, keieto pavil-
 dų gydoles ir gydymo būdai Geriausia gydoles
 ano prakastavimo ir emiridėjimo kojų, atleidimui
 patišėsių kojų, ką Vokietijos armijoje kareiviai
 vartoja pagal formulą. Prof. Brendos gydoles
 yra gvarantus tos Vaistų ir M. Ito tiesų chemijos
 biure Washingtone, per patį esų vaistų išradėjas
 an pagerintas ir dedėjimas substatyti visaiškai
 neuzsiekiančių sveikatai ir sistemai. Jokie ne-
 gali būti pavojana, tas užtvirtinta męg prišiega
 ir ezdas ezalies įstatymais. Taipgi lezėsimė pie
 ezlas informacijas, kaip esatydėti silinkima pian-
 kų ir atauginti ant lezplėkios galvos, kaip išzi-
 gydyti ir išznakinti pleškanas, papuzekas, de-
 dervines, niežuli, egzema ir kitas odoz skurus
 ligas, ant kurių mes esame specialistais su savo
 gydolesimis. Bus išzėgta jums lezsalakzintimal
 ir daroymai, kaip ezalimui tiktas-ozig lezėgėdas.
 Aprašyk teizorj savo ligos, o garsi visokias
 rezėstėlius, visokius žiedus, apli-
 kas, auskarėlis ir branzalėlius ir taip kiek-
 vienam reikalingos, todėl linė ezina, kad jos ra-
 tgsi kožame name, apsaugotų žmunes nuo ap-
 gavių ir eszėdytų ezimtus dolerių.

Męg biras su kratuve atdaras nuo 10 ryte
 iki 8 vakare kožną dieną. Visoms szventomis
 dienomis ezdarja. Ateikite ar rasykite umai
 įdėdami dvidecinę stampą ant lezsiminio visok-
 kių rojų.

Prof. J. M. Brundza & Co.
 990 Broadway, B'klyn, New York.

BROLIAI, PAS SAVO!

Tikras Lietuviškas
Dziegormeisteris ir AukSORIUS

duodu žinoti, jog užėdėjau krautuve
 visokių tavory, kaip tai: žiedų šilbū-
 nių, susiziedavimo ir išsodintų viso-
 kias akmenais ir deimantais. Teip-
 kių broškų, spilkų kaip vyrams teip
 ir merginoms. Lenciugėlių aukšnių
 ir pauksuotų ant 10 metų. Užlaikau
 muzikalėiskus instrumentus, armoni-
 kus, skripkas, muzikalėiskus boxus,
 klarnatus ir teip toliaus. Prilaikau
 visokius akuliorius del visokių akių,
 kaip akulistas praktikavojes ant to.

Esu išsipraktikavojes per 27 metus
 ant taisydo dziegorelių, dziegorių,
 broškų, spilkų ir tt.

Joseph Mitko,
 254 Grand st., Brooklyn, N. Y.
 Telephone: 1568 Greenpoint.

VINCO DAUNORO
APTIEKA

227 ir 229 Bedford ave.
 Kampus North 4 gatvės. BROOKLYN, N. Y.

Telephonas 8 S.
P. V. Obiecinas & Co
 Cor. 12-th and Carson st.,
 S. S. Pittsburg, Pa

JOS. ANDRIUSZIS
Sinclair House,
 Didžiausias ir puikiausias saliu-
 nns, geriausia užeiga lietuviams
85 N. Main St.
PITTSBURG, PA.

MOKINIMĖS PATYS
 Gramatika anglėiskas kalbos mokin-
 tis be mokiniojo (apdaryta) \$1.00.
 Vaikų Draugas arba kaip mokintis
 skaityti ir rašyti be mokiniojo 15 c.
 Naujas Budas mokintis rašyti be
 mokiniojo..... 10 c.
 Aritmetika mokinimuisi rokundu,
 su paveiksiais (apdaryta)..... 35 c.
 Pinigus sūsiukt per Money Order
 šiuo adresu
P. Mikolainis,
 Box 62. New York City.

W. SŁOMINSKA,
 679 Milwaukee Avenue,
 CHICAGO, ILL.
 Mano Dirbtuve tapo
 Apdovanoata
DWIEMS MEDALIAIS
 ant Kosciuszkos Paro-
 dos už rupestingą, tei-
 singą ir artistėiską iz-
 dirbima.

KARUNŲ, SZARPU,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZAL-
KINIŲ LAZDŲ ir tt.

Turiu už garbę apretkziti guo-
 dotiniems Kunigams ir guodotin
 Draugystėms, kad azz dirbu wi-
 sus augszcausia pamėnėtus dsi-
 gnos Piglausel, Tei-ingiausel
 ir Geriausel, nes per 30 metų
 užsimdama izdirbimalis leiziau
 geriausę praktikų ir del to galu
 wisę padirbt pigiau ir geriau ne-
 ge kiti fabrikai.

Su guodone
W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

HOTELIS
VIN. DAJNIO
 12 W. Main st. Plymouth, Pa.
 Užlaiko visokios ariekos, vyno,
 skanaus alužio, porterio ir kve-
 penti cigarai. Salė del draugys-
 žių ir šėp susirinkimų.
 Reikale kreipkitės pas savo tau-
 tietį **VINČĄ DAJNĮ.**

Autanas Staszauckas.
 Laikampukioje vietoje Sallūnų, užlaikau ka-
 sniausius gerimus ir kvepenčius Cigarus. Lietu-
 viai nepamirškite atsilankyti pas savo vrientą
 Nr. 2Cor.Nesbitt ir B
EAST PLYMOUTH PA.

DR. ALEX O'MALLEY.
 SPECIALISTAS.

1880 Per suvirsz 21 metu 1909
 aš pasekmingai išgydžiau visokio budo

Ruptura

Vyrų, moteriu ir vaiku
TIKRA RUPTURA,
VANDENINE RUPTURA
NETIKRA RUPTURA

be peilio ir be skausmingu arba pavoj-
 ingu operaciju. Aš per paskutinius
 metus išgydžiau šimtus ligoniu (jusu
 pačiu apielinkeje), pas kurios galit pa-
 siklausti apie mano gydymą; niekas
 su manim nesulicilia šioje gydymo
 sakoje. Išgydyti ligoniai geriausias
 liudymas.

IŠGYDYTAS PIRM PENKIU
SUVIRS METU.

tebesveikas—nebesioja diržu.
 John Villingar, superintendentas
 Susquehanna (Stegmaier) bravoro,
 Nanticoke, sako: „Aš įgavau rupturą
 nuo kelimo sunkio daikto. Lankiau
 yvairius gydytojus, kurie sakė mano
 liga esant neįgydoma. Jokie diržai
 negelbėjo, pakol neįėjau pas Dr.
 O'Malley. Aš dabar sveikas. Netu-
 riu jokių skaudėjimų, jokių išsiverž-
 imų, ir mielai pasukoju kitiems ken-
 čiantiems, kas mane išgydė. Dirbu
 bravore kasdien ir seniai numėčiau
 diržus, nes man ju nereikia.“

Tai vienas iš daugelio liudymu nuo
 dekingu išgydytu ligoniu.

Šimtai panašiu liudymu sudėti mu-
 su raštinėje.

Atsiusk 2c. markę ir gausi mano
 knyguote apie rupturą, su paveiksiais,
 uždyka.

Dr. O'Malley
Medical Offices:
 158 So. Washington Street,
 Wilkes-Barre, Pa.,
 kur lietuviškai ir lenkiškai susikalba
 ma ir susirašoma.

PUIKUS HOTELIS
Andriaus Milšausko

Visada šaltas alus, skani ariekla,
 elius, porteris, visoki vynai ir kve-
 pianti cigarai.

Lietuviai vietiniai ir atvažiuoję iš ki-
 tur, nepamirškite šios puikus vietos.

16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.
 Priešai Central Dypą